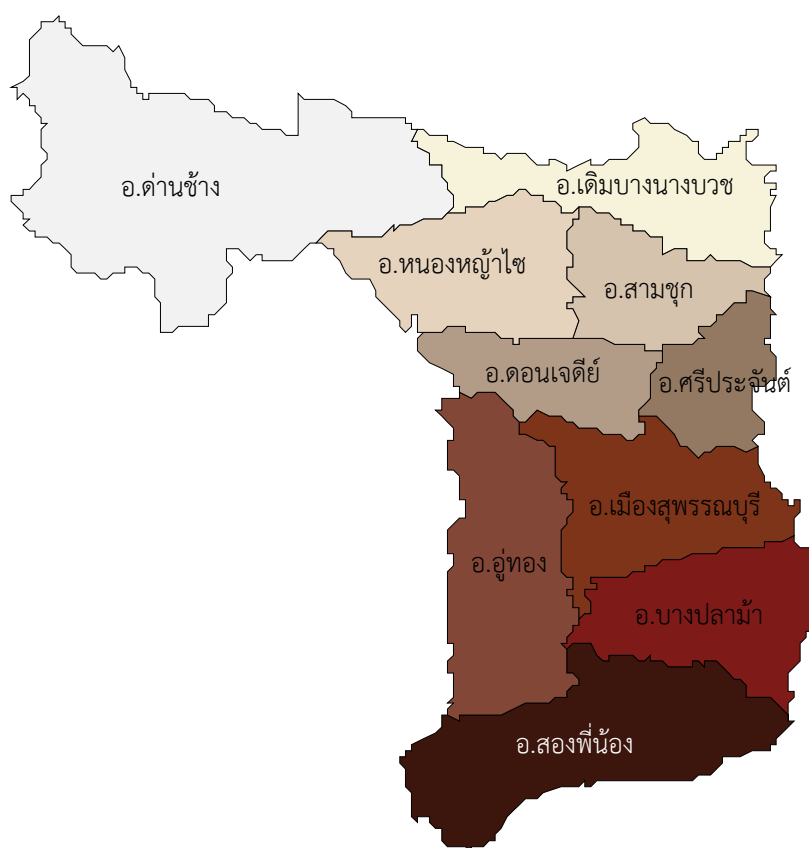

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดสุพรรณบุรี

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูลตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และสำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ จังหวัดสุพรรณบุรี ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดทั้ง 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มขีดความสามารถด้านเกษตรเชื่อมโยงสู่เกษตรอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมเพื่อการบริโภค และการส่งออก โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ข้าวปลอดภัย” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 50 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 25 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 25 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวสู่สากลคู่ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 27 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 19 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 8 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การยกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “ทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 40 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 40 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การส่งเสริมการศึกษา การกีฬาและนันทนาการ การกีฬาและนันทนาการ
สากล โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การศึกษา” ซึ่งมีรายการสถิติ
ทางการรวมจำนวน 11 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 10 รายการ
ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล
1 รายการ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐบาล เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก - ค
คำนำ	
อภิวานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	16
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	18
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนว ทางการดำเนินงาน	23
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	27
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	40
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	50
3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	62
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานการณ์การสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ในปัจจุบัน	67
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	71
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- ประมวลผลการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	18
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	67
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	68
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	69
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	70

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี ปี พ.ศ. 2549 - 2554	6
ตารางที่ 2 : สัดส่วนเนื้อที่การเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี ปี พ.ศ. 2554	7
ตารางที่ 3 : การเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัดสุพรรณบุรี ปีเพาะปลูก 2553 - 2554	7
ตารางที่ 4 : จำนวนและมูลค่าสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสุพรรณบุรี ปี พ.ศ. 2555	8
ตารางที่ 5 : ผลผลิตการประมง ปี พ.ศ. 2553 - 2555	9
ตารางที่ 6 : จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำแนกตามประเภท ปี พ.ศ. 2553 - 2555	10
ตารางที่ 7 : จำนวนผู้ป่วยจำแนกตามกลุ่มสาเหตุ ของจังหวัดสุพรรณบุรี ปี พ.ศ.2553 - 2555	12
ตารางที่ 8 : จำนวนสถานศึกษา นักเรียน ห้องเรียน ครู จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 1 - 3 ประจำปีการศึกษา 2554	13
ตารางที่ 9 : จำนวนครู - อาจารย์ จำแนกในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 - 3 จำแนกระดับการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2554	13
ตารางที่ 10 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	19
ตารางที่ 11 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และ ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	21
ตารางที่ 12 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	22
ตารางที่ 13 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	27
ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย”	29
ตารางที่ 15 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย”	37
ตารางที่ 16 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย”	37
ตารางที่ 17 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	40
ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์”	42
ตารางที่ 19 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิง ประวัติศาสตร์”	48
ตารางที่ 20 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิง ประวัติศาสตร์”	48
ตารางที่ 21 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	50
ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต”	52
ตารางที่ 23 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการ ของประเด็นปัญหาสำคัญ “ทรัพยากรมนุษย์ และคุณภาพชีวิต”	61

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 24 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	62
ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การศึกษา”	64
ตารางที่ 26 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การศึกษา”	66
ตารางที่ 27 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การศึกษา”	66
ตารางที่ 28 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	74

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงานโครงการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สํารวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิตอาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้มีความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแนวทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดต่อไป
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)	ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงาน ทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้มีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่ง ในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่ง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงานของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงานจะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น พนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตามเป้าหมาย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดสุพรรณบุรี ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดสุพรรณบุรีฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 - 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากแผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) จังหวัดสุพรรณบุรี¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของทีมที่ปรึกษาเกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นจังหวัดหนึ่งในเขตภาคกลางด้านทิศตะวันตกของประเทศไทย ตั้งอยู่บนพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำท่าจีน หรือแม่น้ำสุพรรณบุรีไหลผ่านตามแนวยาวของจังหวัดจากเหนือจรดใต้ พื้นที่ของจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกลักษณะตามระดับความสูงของพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มเป็นส่วนใหญ่ และบางส่วนเป็นที่ราบสูง โดยมีความลาดเทระหว่างร้อยละ 0 - 3 ซึ่งอยู่ทางด้านตะวันออกของจังหวัดตลอดแนวตั้งแต่เหนือจรดใต้ บริเวณพื้นที่ต่ำสุด อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ ในเขตอำเภออุทุมพรทอดขึ้นไปทางเหนือ ขนานกับเส้นกั้นเขตแดน ระหว่างจังหวัดสุพรรณบุรี กับจังหวัดกาญจนบุรี มีลักษณะพื้นที่ ลูกคลื่นลอนลาด มีความลาดเทระหว่างร้อยละ 2 - 8 สลับกับเนินเขา ส่วนด้านตะวันตกของอำเภอด่านช้าง มีสภาพพื้นที่ที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดสลับลอนชัน จนถึงเทือกเขาสูงชันเป็นเทือกเขาที่ติดกับเทือกเขาตะนาวศรี ประกอบด้วยภูเขาสูง ซึ่งมีลักษณะเป็นภูเขา และมียอดเขาสูงสุดอยู่ใกล้กับบ้านห้วยดินดำ การปกครองจังหวัดสุพรรณบุรีแบ่งส่วนราชการออกเป็น 10 อำเภอ ประกอบด้วย

1. อำเภอเมืองสุพรรณบุรี	6. อำเภอดอนเจดีย์
2. อำเภอเดิมบางนางบวช	7. อำเภอสองพี่น้อง
3. อำเภอด่านช้าง	8. อำเภอสามชุก
4. อำเภอบางปลาม้า	9. อำเภออุทุมพร
5. อำเภอศรีประจันต์	10. อำเภอหนองหญ้าไซ

2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี มีค่าเท่ากับ 54,293 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 เท่ากับ 7,861 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.9 โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP per capita) ในปี พ.ศ. 2554 เท่ากับ 60,301 บาท เพิ่มขึ้นจาก 51,760 บาท ในปี พ.ศ. 2553 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.5

¹ แผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) จังหวัดสุพรรณบุรี, ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556

การผลิตของจังหวัดสุพรรณบุรี ในปี พ.ศ. 2554 ขยายตัวร้อยละ 8.0 จากที่ขยายตัวร้อยละ 5.2 ในปีที่ผ่านมา โดยภาคเกษตร ขยายตัวร้อยละ 17.4 ปรับตัวดีขึ้นจากที่หดตัวร้อยละ 7.1 ในปีที่ผ่านมา เนื่องจากการผลิตในสาขาเกษตรกรรมฯ ขยายตัวทั้งในหมวดการปลูกพืช การเลี้ยงสัตว์ และหมวดบริการทางการเกษตร ภาคนอกเกษตร หดตัวลงเหลือร้อยละ 5.2 จากที่ขยายตัวร้อยละ 9.4 ในปีที่ผ่านมา เนื่องมาจากการหดตัวของสาขาการผลิตอุตสาหกรรม สาขาการขนส่งฯ และสาขาการขายส่ง การขายปลีกฯ ขณะที่สาขาตัวกลางทางการเงิน สาขาการก่อสร้าง สาขาการบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศฯ และสาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ ขยายตัวได้ดีอย่างต่อเนื่อง ส่วนสาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน สาขาการศึกษา และสาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล หดตัวจากปีที่ผ่านมา

ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี ปี พ.ศ. 2549 - 2554

หน่วย : ล้านบาท

สาขาการผลิต	ปี 2549	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554
ภาคเกษตร	9,419	9,317	17,625	15,434	13,894	18,140
สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	8,882	8,606	16,203	14,303	13,134	17,393
สาขาการประมง	537	711	1,422	1,131	760	747
ภาคนอกเกษตร	27,445	26,973	29,543	31,326	32,538	36,153
สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	547	555	633	575	688	696
สาขาการผลิตอุตสาหกรรม	3,052	3,800	4,643	4,200	4,191	6,390
สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	1,112	1,142	1,084	1,226	1,388	1,432
สาขาการก่อสร้าง	2,798	2,085	1,889	1,394	1,548	1,696
สาขาการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	3,279	3,008	2,823	3,272	3,053	2,607
สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	137	141	142	143	172	199
สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	776	704	947	1,727	2,304	2,587
สาขาตัวกลางทางการเงิน	2,668	2,746	3,158	3,221	3,555	4,210
สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ	5,801	4,967	5,895	6,210	5,682	5,919
สาขาการบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกัน สังคมภาคบังคับ	2,531	2,687	2,981	3,199	3,387	3,649
สาขาการศึกษา	2,956	3,292	3,426	3,932	4,166	4,270
สาขาการบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	1,350	1,435	1,514	1,746	1,888	1,998
สาขาการให้บริการชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	343	302	318	347	401	421
สาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	95	109	90	134	115	79

ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี ปี พ.ศ. 2549 - 2554 (ต่อ)

หน่วย : ล้านบาท

สาขาการผลิต	ปี 2549	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product)	36,864	36,290	47,168	46,760	46,432	54,293
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (บาท)	41,812	41,034	53,119	52,408	51,760	60,301
จำนวนประชากร (1,000 คน)	882	884	888	892	897	900

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดสุพรรณบุรี

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

จังหวัดสุพรรณบุรีมีพื้นที่ทั้งสิ้น 3,348,755 ไร่ โดยสัดส่วนพื้นที่คิดเป็น 72% ซึ่งเป็นส่วนใหญ่ของพื้นที่ทั้งหมดใช้ในการเกษตร โดยจากข้อมูลสถิติการเกษตรล่าสุดปี พ.ศ. 2553 และมูลค่าประมาณการในปี พ.ศ. 2554 ยังพบว่าพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดใช้ในการเพาะปลูกข้าว เป็นเนื้อที่ 2,556,631 ไร่ และเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูกพืชไร่ เพียง 761,201 ไร่ หากพิจารณาในด้านผลผลิต กลับพบว่า อ้อย มีจำนวนผลผลิตจากการเพาะปลูกสูงกว่าผลผลิตข้าว โดยในปี พ.ศ. 2554 มีผลผลิตอ้อยเท่ากับ 7,410,991 ตัน แต่ข้าวมีผลผลิตรวมเท่ากับ 2,073,464 ตัน

ตารางที่ 2 : สัดส่วนเนื้อที่การเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี ปี พ.ศ. 2554

พื้นที่	เนื้อที่ทั้งหมด (ไร่)	เนื้อที่ถือครอง ทางการเกษตร (ไร่)	สัดส่วนเนื้อที่ ทางการเกษตร
รวมทั้งประเทศ	320,696,888	151,922,919	47%
ภาคกลาง	64,938,253	30,805,833	47%
สุพรรณบุรี	3,348,755	2,409,682	72%

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี

ตารางที่ 3 : การเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัดสุพรรณบุรี ปีเพาะปลูก 2553 - 2554

ชนิดพืช	ปี 2553		ปี 2554	
	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)
ข้าว	2,592,806	1,687,616	2,556,631	2,073,464
ข้าวนาปี	1,372,648	852,842	1,344,380	1,093,136
ข้าวนาปรัง	1,220,158	834,774	1,212,251	980,328
พืชไร่	784,977	6,207,936	761,201	7,651,635
อ้อยโรงงาน	623,468	5,909,282	632,577	7,410,991
มันสำปะหลัง	59,493	175,152	45,280	153,538

ตารางที่ 3 : การเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัดสุพรรณบุรี ปีเพาะปลูก 2553 - 2554 (ต่อ)

ชนิดพืช	ปี 2553		ปี 2554	
	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	85,982	67,504	72,240	46,616
สับปะรด	4,940	22,727	5,511	23,796
มันเทศ	4,477	17,733	1,462	3,025
แห้วจีน	2,137	9,517	2,353	9,296
ข้าวฟ่าง	2,477	1,730	520	208
พืชไร่อื่นๆ	2,003	4,291	1,258	4,165
ไม้ผล	32,540	49,591	33,780	56,769
พืชผักต่างๆ	17,720	30,429	12,585	24,802
ไม้ดอกไม้ประดับ	1,021	769	860	65,076

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี

จากสถิติการผลิตการเกษตรจะเห็นได้ว่า พืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ ข้าว และอ้อยโรงงาน โดยอ้อยโรงงาน มีจำนวนผลผลิตจากการเพาะปลูกสูงกว่าผลผลิตข้าว โดยที่ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ของข้าวนาปีอยู่ที่ 678 กก./ไร่ นาปรัง 743 กก./ไร่ และเมื่อเปรียบเทียบผลผลิตต่อไร่ กับประเทศผู้ผลิตข้าวสำคัญ 10 ลำดับแรก พบว่าจังหวัดสุพรรณบุรี มีศักยภาพในการปลูกข้าว เทียบได้กับประเทศบังคลาเทศที่อยู่อันดับ 5 ในขณะที่อ้อยมีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่อยู่ที่ 14,515 กก./ไร่ ซึ่งเป็น

ตารางที่ 4 : จำนวนและมูลค่าสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสุพรรณบุรี ปี พ.ศ. 2555

สัตว์เศรษฐกิจที่เลี้ยง	จำนวน (ตัว)	จำนวน (ตัว)
ไก่เนื้อ	1,784,984	544,055,626
ไก่ไข่	142,215	94,390,630
เป็ดไข่	431,323	199,814,651
โคเนื้อ	7,668	13,276,600
โคนม	194	10,327,903
สุกร	55,161	78,191,592
นกกระทา	300,269	55,809,300

ที่มา : หอการค้าจังหวัด (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) จังหวัดสุพรรณบุรี, ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 3 หน้า 10)

การผลิตประมง เป็นแหล่งผลิตด้านประมงน้ำจืดที่สำคัญจังหวัดหนึ่งในภาคกลาง และยังเป็นแหล่งผลิตปลาช่อนแม่ลาที่มีชื่อเสียง เป็นปลาที่มีรสชาติ อร่อยที่สุด ปี พ.ศ. 2555 มีครัวเรือนที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด จำนวน 2,190 ครัวเรือน รวม 2,213 บ่อ คิดเป็นเนื้อที่ 2,904,365 ไร่ จำนวน 898 กระชัง คิดเป็นเนื้อที่ 14.86 ไร่

ตารางที่ 5 : ผลผลิตการประมง ปี พ.ศ. 2553 - 2555

ประเภท	ปี 2553		ปี 2554		ปี 2555	
	ปริมาณ (กก.)	มูลค่า (บาท)	ปริมาณ (กก.)	มูลค่า (บาท)	ปริมาณ (กก.)	มูลค่า (บาท)
สัตว์น้ำที่จับได้ ตามธรรมชาติ	534,160	22,719,960	1,026,095	44,055,866	13,601,522	46,219,691
ผลผลิตฟาร์ม เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	711,340	26,672,800	764,760	28,298,975	830,293	31,981,180

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดสุพรรณบุรี (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) จังหวัดสุพรรณบุรี, ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 3 หน้า 11)

จากผลผลิตการประมงจะเห็นได้ว่า ทรัพยากรสัตว์น้ำมีจำนวนแนวโน้ม เพิ่มขึ้น และประชาชนนิยมบริโภคสัตว์น้ำเพิ่มมากขึ้น

สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ หอคอยบรรหาร -แจ่มใส และสวนเฉลิมภัทรราชินี พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสุพรรณบุรี พระบรมราชานุสรณ์ รอยพระบาทวัดเขาศิลาแลง

สถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม วัดป่าเลไลยก์ ศาลเจ้าพ่อหลักเมืองมังกรสวรรค์ สามชุก ตลาดร้อยปี หมู่บ้านควาย และบ้านทรงไทย วัดแค คุ่มขุนแผน และต้นมะขามยักษ์ วัดพระนอน และอุทยานมัจฉา ตลาดเก่าห้อง 100 ปี วัดไผ่โรงวัว

สถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ (บึงบัวแดง) อุทยานแห่งชาติพุเตย สวนหินธรรมชาติพุทองนาควา เขื่อนกระเสียว ศูนย์พันธุ์พืชเพาะเลี้ยง ฯลฯ เป็นต้น

2.2.3 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

การเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรีมีอัตราเติบโตเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 8 โดยผู้เยี่ยมชมชาวไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 8 และชาวต่างชาติมีอัตราเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 13 จะเห็นได้ว่าอัตราการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวต่างชาติมีส่วนการเพิ่มขึ้นที่มากกว่าชาวไทย จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นจังหวัดที่มีความน่าสนใจในแง่มุมทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี และภาษาถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งเป็นเสน่ห์ดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ นอกจากนี้จังหวัดสุพรรณบุรี ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ อาทิ อุทยานมัจฉาวัดพระนอน หอคอยบรรหาร หมู่บ้านควาย คุ่มขุนช้าง และคุ่มขุนแผน ฯลฯ และที่สำคัญจังหวัดสุพรรณบุรีมีการเปิดตัวสถานที่ท่องเที่ยว UNSEEN ใหม่ ที่น่าสนใจคือ อุโมงค์ปลาน้ำจืดที่บึงฉวาก รวมถึงสินค้า OTOP ที่สร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัดคือ ปลาสดลีดคอนกายน โดยปัจจัยทั้งหมดนี้ส่งผลให้อัตราการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณเติบโตสูงขึ้น

สำหรับพาหนะที่นิยมใช้เดินทางเข้ามาในจังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่จะนิยมเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว รองลงมาคือ รถโดยสารประจำทาง

ในการเดินทางแต่ละครั้งนักท่องเที่ยวมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยประมาณ 1 วัน จะเห็นได้ว่ามีอัตราเฉลี่ยลดลงจากปีที่ผ่านมา และจากจำนวนนักท่องเที่ยว คืนพัก และการใช้จ่ายต่อคนแต่ละวันประมาณ 977 บาท มีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 เมื่อนำมาคำนวณหารายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยวรวมทั้งสิ้น 522 ล้านบาท ส่วนนักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันประมาณ 533 บาท ก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนในแหล่งท่องเที่ยวรวมเป็นเงิน 428 ล้านบาท เมื่อรวมรายได้ทั้งหมดที่เกิดจากการท่องเที่ยวภายในประเทศโดยไม่ับรวมค่าใช้จ่ายในการเดินทางระหว่างจังหวัดรวมเป็นเงินทั้งสิ้น 949 ล้านบาท ดังนั้นผู้เยี่ยมชมมีค่าใช้จ่ายระหว่างอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรีประมาณ 710 บาทต่อคนต่อวัน

สำหรับสถานการณ์ด้านการพักแรมพบว่า มีจำนวนที่พักทั้งสิ้น 26 แห่ง โดยไม่มีอัตราขยายตัวเพิ่มขึ้นหรือลดลงจากปีที่ผ่านมา มีห้องพักรวม 1,315 ห้อง คงที่จากปีที่ผ่านมา และอัตราการเข้าพักเฉลี่ยร้อยละ 49 ซึ่งมีอัตราการลดลงร้อยละ 10 โดยนักท่องเที่ยวมีระยะเวลาพำนักรเฉลี่ยในสถานพักแรมลดลงคือ 1 วัน

2.2.4 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรมและการลงทุน

อุตสาหกรรมส่วนใหญ่ เป็นอุตสาหกรรมการเกษตร ซึ่งได้แก่ โรงสี นึ่ง อบ เป็นต้น และอุตสาหกรรมอาหาร ได้แก่ โรงงานผลิตน้ำตาล ผลิตภัณฑ์นม และแปรรูปเนื้อสัตว์ พืช ผัก ผลไม้ เป็นต้น โดยมีโรงงานน้ำตาลขนาดใหญ่ 3 แห่ง คือที่อำเภออุทุมพร อำเภอสามสูงและอำเภอด่านช้าง ทำให้มีเงินหมุนเวียนภายในจังหวัดสูง ในอนาคตอุตสาหกรรมของจังหวัดสุพรรณบุรีจะมีบทบาทสำคัญเนื่องจากการตั้งโรงงานขนาดใหญ่ ประกอบกับ มีการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม ภาคตะวันตกที่อำเภอเมืองสุพรรณบุรีเพราะในจังหวัดสุพรรณบุรีมีอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตการเกษตร โดยเฉพาะแบบง่ายๆ เช่น ผลิตหน่อไม้ กระบอง (หน่อไม้ฝรั่ง หน่อไม้ไผ่) ผลไม้กระป๋อง เช่น แห้ว กระบอง กระฉับกระป๋อง วุ้นหางจระเข้ และลูกตาลกระป๋อง แม้กระทั่งอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร อย่างครบวงจรของจังหวัดสุพรรณบุรี คือการผลิตยออด้อยตากแห้ง และซังข้าวโพดบดเพื่อนำไปใช้เป็นวัสดุ อาหารสัตว์ และใช้เพาะเห็ดฟางในต่างประเทศซึ่งมีโรงงานผลิต อยู่ 2 แห่งที่อำเภอสองพี่น้อง และอำเภอหนองหญ้าไซ

ตารางที่ 6 : จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำแนกตามประเภท ปี พ.ศ. 2553 - 2555

หน่วย : แห่ง

ประเภทอุตสาหกรรม	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555
รวม	1,405	1,441	1,461
การเกษตร	454	465	472
อาหาร	108	106	109
เครื่องดื่ม	14	14	14
สิ่งทอ	7	7	7
เครื่องแต่งกาย	4	4	4
เครื่องหนัง	6	6	7
ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	108	113	114
เฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน	32	34	32
กระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	11	11	11
สิ่งพิมพ์	8	8	8
เคมี	90	95	97
ปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์	8	8	8

ตารางที่ 6 : จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำแนกตามประเภท ปี พ.ศ. 2553 - 2555 (ต่อ)

หน่วย : แห่ง

ประเภทอุตสาหกรรม	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555
ยาง	38	38	39
พลาสติก	11	11	12
โลหะ	74	73	72
โลหะ	2	4	5
ผลิตภัณฑ์โลหะ	67	67	68
เครื่องจักรกล	67	67	67
ไฟฟ้า	10	10	10
ขนส่ง	107	108	103
อื่นๆ	179	193	202

ที่มา : สำนักงานจังหวัดสุพรรณบุรี (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) จังหวัดสุพรรณบุรี, ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 3 หน้า 13)

จากตารางแสดงจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมจำแนกตามประเภท เปรียบเทียบตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553-2555 แสดงให้เห็นว่า มีสถานประกอบการอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา โดยประเภทที่มีการเพิ่มขึ้นของสถานประกอบการมากที่สุดคือ ประเภทการเกษตร โดยเพิ่มขึ้นจากปี 2554 จำนวน 7 แห่ง ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ และประเภทเคมี ส่วนสถานประกอบการที่ลดลงจากปี 2554 คือ เพอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน โลหะ และประเภทขนส่ง

2.2.5 ศักยภาพด้านสังคม และคุณภาพชีวิต

2.2.5.1 ประชากรและแรงงาน²

ผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรของจังหวัดสุพรรณบุรี ไตรมาสที่ 4/48 (ตุลาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2548) พบว่าจังหวัดสุพรรณบุรีมีประชากรรวมทั้งสิ้น 835,085 คน เป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานรวม 470,931 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 56 ของประชากรรวม และเป็นผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน มี 185,716 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 22 ส่วนผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี มีจำนวน 178,438 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 21 สำหรับกลุ่มผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด 470,931 คน นั้นแยกได้เป็น ผู้มีงานทำ จำนวน 464,437 คน คิดเป็น ร้อยละ 99 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ผู้ว่างงาน ซึ่งหมายถึงผู้ไม่มีงานทำ และพร้อมที่จะทำงาน มี จำนวน 6,494 คน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 1

2.2.5.2 การสาธารณสุข³

จังหวัดสุพรรณบุรีมี แพทย์จำนวน 136 คน พยาบาล 1,141 คน ทันตแพทย์ 43 คน เภสัชกร 70 คน มีสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ ดังนี้

โรงพยาบาลศูนย์	ขนาด 602 เตียง	จำนวน	1	แห่ง
โรงพยาบาลทั่วไป	ขนาด 210 เตียง	จำนวน	1	แห่ง

² แผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) จังหวัดสุพรรณบุรี, ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 1 หน้า 11

³ แผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) จังหวัดสุพรรณบุรี, ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 1 หน้า 14

โรงพยาบาลชุมชน	ขนาด 150 เตียง	จำนวน	1	แห่ง
	ขนาด 120 เตียง	จำนวน	1	แห่ง
	ขนาด 112 เตียง	จำนวน	1	แห่ง
	ขนาด 60 เตียง	จำนวน	1	แห่ง
	ขนาด 30 เตียง	จำนวน	1	แห่ง
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล		จำนวน	174	แห่ง

สถานบริการสาธารณสุขของเอกชน ประกอบด้วย โรงพยาบาลเอกชน 4 แห่ง คลินิกเวชกรรม 67 แห่ง คลินิกทันตกรรม 15 แห่ง คลินิกการพยาบาลและผดุงครรภ์ 33 แห่ง คลินิกการแพทย์แผนไทย 6 แห่ง โดยมีอัตราการเกิด 11.02 อัตราการตาย 5.79 ต่อประชากร 1,000 คน โดยจำนวนบุคลากรในส่วนของสาธารณสุขแบ่งเป็น แพทย์ 161 คน ทันตแพทย์ 60 คน พยาบาลทั้งสิ้น 1,188 คน โดยมีอัตราส่วนแพทย์ 1 คนต่อประชากร 6,404 คน ทันตแพทย์ 1 คนต่อประชากร 15,253 คน เภสัชกร 1 คนต่อประชากร 11,816 คน พยาบาล 1 คนต่อประชากร 759 คน

ตารางที่ 7 : จำนวนผู้ป่วยจำแนกตามกลุ่มสาเหตุ ของจังหวัดสุพรรณบุรี ปี พ.ศ.2553 - 2555

กลุ่มสาเหตุ	พ.ศ. 2553 (คน)	พ.ศ. 2554 (คน)	พ.ศ. 2555 (คน)
โรคเบาหวาน	20,341	20,933	21,414
โรคความดันโลหิต	34,830	35,620	37,009

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรี (ข้อมูล ปี พ.ศ. 2556)

จากตารางจำนวนผู้ป่วยด้วยโรคเบาหวานมีอัตราเพิ่มขึ้นจากปีก่อน โดยในปี พ.ศ. 2554 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 จำนวน 592 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 และปี พ.ศ. 2555 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2554 จำนวน 481 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง ซึ่งให้เห็นว่าประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรีมีอัตราการป่วยด้วยโรคเบาหวานลดลง ผู้ป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูงมีอัตราเพิ่มขึ้นจากปีก่อน โดยในปี พ.ศ. 2554 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 จำนวน 790 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 และปี พ.ศ. 2555 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2554 จำนวน 1,359 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 ซึ่งให้เห็นว่าประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรี มีอัตราการป่วยด้วยโรคความดันโลหิตเพิ่มขึ้น

2.2.5.3 การศึกษา⁴

จังหวัดสุพรรณบุรี แบ่งเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเป็น 3 เขต และมัธยมศึกษา 1 เขตดังนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 (สุพรรณบุรี - นครปฐม) โดยจำนวนโรงเรียน จำนวนนักเรียน และจำนวนครู แสดงดังตาราง

⁴ แผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) จังหวัดสุพรรณบุรี, ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 1 หน้า 12

ตารางที่ 8 : จำนวนสถานศึกษา นักเรียน ห้องเรียน ครู จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สุพรรณบุรีเขต 1 - 3 ประจำปีการศึกษา 2554

เขต	จำนวนโรงเรียน (แห่ง)			จำนวน นักเรียน	จำนวนครู	จำนวนห้อง
	ในสังกัด	นอกสังกัด	กศน.			
เขต 1	148	140	4	24,037	1,354	1,533
เขต 2	137	110	17	10,638	1,210	1,596
เขต 3	141	100	4	20,417	1,418	1,216
รวม	426	350	25	55,092	3,982	4,345

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีทั้ง 3 เขต ปีการศึกษา 2554

ตารางที่ 9 : จำนวนครู - อาจารย์ จำแนกในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 - 3
จำแนกระดับการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2554

เขตการศึกษา	จำนวนครู - อาจารย์ (คน)			
	อนุบาล	ประถมศึกษา 1 - 6	มัธยมศึกษา	รวม
เขต 1	203	1,000	151	1,354
เขต 2	185	879	146	1,210
เขต 3	263	1,059	93	1,418
รวม	651	2,938	390	3,982

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีทั้ง 3 เขต ปีการศึกษา 2554

2.2.6 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2.6.1 ทรัพยากรป่าไม้⁵

ลักษณะป่าไม้ของจังหวัดสุพรรณบุรี เดิมเป็นป่าไม้เบญจพรรณ ได้แก่ เต็ง มะค่าโมง ชาก มะค่าแต้ ชิงชัน ตะเคียนทอง ยมหอม แต่สภาพปัจจุบันได้ถูกราษฎรบุกรุก เข้าทำกินในเขตป่าสงวนหลายแห่งถูกเปลี่ยนเป็นไร่อ้อย และใช้ทำนา เป็นต้น แร่ธาตุจากการสำรวจของ กรมทรัพยากรธรณีพบว่าจังหวัดสุพรรณบุรีมีปริมาณแร่ ไม่มากนัก พบแร่มีค่าบางชนิดเท่านั้น ได้แก่ ดีบุก พบบริเวณเขาโดดตุงกุง ทางตอนเหนือ อำเภอด่านช้าง นอกจากนี้ยังพบใยหินแกรนิต และ หินปูน ใช้ในการก่อสร้าง บริเวณเขาใหญ่ทางตะวันตก เขาทางตะวันออกและตะวันตกระหว่าง เส้นทางอุทง ถึงพนมทวนและบริเวณเขื่อนกระเสียว อำเภอด่านช้าง และยังขุดพบน้ำมันดิบใน บริเวณตำบลสวนแตง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี ซึ่งปัจจุบันได้ทำการขุดเจาะแล้ว การกสิกรรม จากการ ที่พื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม มีการชลประทานอย่างทั่วถึง ประกอบกับสภาพดิน เหมาะสมแก่การเพาะปลูกโดยเฉพาะการปลูกข้าว การเพาะปลูกพืชไร่ เช่น อ้อยเพื่อผลิตน้ำตาล มันสำปะหลัง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ข้าวฟ่าง และพืชอื่นปศุสัตว์ จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นแหล่งเลี้ยงโค สุกร เป็ด ไก่ กระจับปี่ ซึ่งเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญมาก โดยการเลี้ยงจะกระจายอยู่ทั่วไปทุกพื้นที่ของจังหวัด

⁵ แผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) จังหวัดสุพรรณบุรี, ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 1 หน้า 7

2.2.6.2 ทรัพยากรดิน⁶

สภาพของดินในเขตจังหวัดสุพรรณบุรีเหมาะกับการปลูกพืชไร่ การทำนาข้าว การปลูกไม้ยืนต้น การปลูกไม้ผลต่างๆตามความเหมาะสมและการใช้ประโยชน์เป็น 3 กลุ่ม

1. กลุ่มดินที่เหมาะสมสำหรับการปลูกข้าว ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 40 ของพื้นที่ทั้งหมด กลุ่มดินนี้พบอยู่บริเวณที่ราบลุ่มสองฝั่งแม่น้ำสุพรรณบุรี และบริเวณตอนกลางของจังหวัดครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของอำเภอดำเนินสะดวก อำเภอสามชุก อำเภอหนองหญ้าไซ อำเภอดอนเจดีย์ อำเภอศรีประจันต์ อำเภออู่ทอง และอำเภอเมืองสุพรรณบุรี เป็นกลุ่มดินที่มีความเหมาะสมต่อการปลูกข้าวมากที่สุด รองลงมาได้แก่ พืชสวน ไม้ผลและผัก

2. กลุ่มดินที่เหมาะสมสำหรับการปลูกพืชไร่ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 40 ของพื้นที่ ทั้งจังหวัด ส่วนใหญ่จะอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของจังหวัด ได้แก่ ในเขตอำเภอดำเนินสะดวก และทิศตะวันตกของจังหวัด ได้แก่ ในเขตพื้นที่บางส่วนของอำเภออู่ทอง และอำเภอสองพี่น้อง กลุ่มดินนี้เป็นดินที่อยู่ระหว่างที่ราบเชิงเขากับในบริเวณที่ราบลุ่มเหมาะสำหรับการปลูกพืชไร่ เช่น อ้อยโรงงาน สับปะรด และมันสำปะหลัง

3. กลุ่มดินที่เป็นปัญหาต่อการพัฒนาการเกษตร ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 20 ของพื้นที่

- กลุ่มดินที่มีสภาพเป็นกรด มีพื้นที่ประมาณร้อยละ 10 ของพื้นที่ จังหวัด ครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของอำเภอสองพี่น้องและอำเภอบางปลาม้า มีสภาพเป็นที่ลุ่มน้ำท่วมถึง มีศักยภาพในการเพาะปลูกต่ำ เป็นแหล่งเพาะเลี้ยงปลาน้ำจืดและกุ้งที่สำคัญของจังหวัด

- กลุ่มดินตื้น มีพื้นที่ประมาณร้อยละ 5 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด เป็นดินตื้นอยู่บริเวณที่ราบเชิงเขา ซึ่งเป็นที่สูงไม่เหมาะสมกับการเพาะปลูก ส่วนใหญ่จะอยู่ทางทิศตะวันตกของตำบลวังคันและตำบลองค์พระ ในเขตอำเภอดำเนินสะดวก

- กลุ่มดินภูเขา มีพื้นที่ประมาณร้อยละ 5 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด กลุ่มดินนี้จะอยู่บริเวณเนินเขาสูงทางด้านทิศตะวันตกของจังหวัด ไม่เหมาะสมเป็นพื้นที่เพื่อการเกษตร อยู่ในเขตอำเภอดำเนินสะดวก ได้แก่ ทิศตะวันตกของตำบลวังคัน ตำบลองค์พระ และตำบลห้วยขมิ้น

เมื่อพิจารณาจากการกระจายของกลุ่มดินต่างๆ ในจังหวัดสุพรรณบุรี สรุปได้ว่าโดยรวมแล้วที่ดินในจังหวัดเป็นดินที่มีความเหมาะสมสำหรับการเพาะปลูกในระดับสูง โดยเฉพาะการเกษตรกรรมและการกสิกรรม

2.2.6.3 ทรัพยากรน้ำ⁷

จังหวัดสุพรรณบุรีมีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ และสามารถนำมาใช้ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรกรรม ดังนี้

1. แม่น้ำสุพรรณบุรี (ท่าจีน) เป็นแม่น้ำที่ไหลแยกจากแม่น้ำเจ้าพระยา ในเขตตำบลท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี แล้วไหลผ่านจังหวัดชัยนาทเรียกว่าแม่น้ำมะขามเฒ่า แล้วไหลเข้าสู่เขตจังหวัดสุพรรณบุรี ผ่านอำเภอดำเนินสะดวก อำเภอสามชุก อำเภอศรีประจันต์ อำเภอเมืองฯ อำเภอบางปลาม้า และอำเภอสองพี่น้อง ช่วงที่ไหลผ่านเขตจังหวัดสุพรรณบุรีเรียกว่า แม่น้ำสุพรรณบุรี จากนั้นไหลเข้าเขตจังหวัดนครปฐม ผ่านอำเภอบางเลน อำเภอนครชัยศรี ช่วงนี้เรียกว่าแม่น้ำนครชัยศรี จากนั้นไหลเข้าเขตจังหวัดสมุทรสาคร เรียกว่าแม่น้ำท่าจีน ตามทางภูมิศาสตร์การกำหนดชื่อแม่น้ำจะใช้ชื่อที่ปลายน้ำ ดังนั้นแม่น้ำสายนี้จึงมีถึง 4 ชื่อ จึงได้ชื่อว่าแม่น้ำท่าจีน

⁶ แผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) จังหวัดสุพรรณบุรี, ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 1 หน้า 4

⁷ แผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) จังหวัดสุพรรณบุรี, ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 1 หน้า 5

แม่น้ำท่าจีนมีความยาวประมาณ 300 ก.ม. กว้างประมาณ 60 เมตร ในช่วงที่ไหลผ่านจังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อถึงฤดูน้ำหลากก็จะเอ่อล้นท่วมบ้านเรือน ไร่นา กระแสน้ำไม่ไหลเชี่ยว ก่อนที่จะมีการสร้างเขื่อนเจ้าพระยา (เขื่อนชัยนาท) และเขื่อนภูมิพล (เขื่อนยันฮี) ในฤดูที่ไม่ใช่น้ำหลากคือ ประมาณเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนตุลาคม น้ำในแม่น้ำจะขึ้นลงตามกำลังหนุนของน้ำทะเล ในสามลักษณะคือ น้ำขึ้น น้ำทรง และน้ำลง แต่หลังจากที่ได้สร้างเขื่อนทั้งสองแล้วกระแสน้ำจะไหลลงสู่ทะเลอย่างเดียว

2. ลำห้วยกระเสียว เป็นลำห้วยที่เป็นสาขาของแม่น้ำสุพรรณบุรี เป็นสาขาใหญ่และมีความยาวที่สุดคือ ยาว 140 ก.ม. ต้นน้ำระหว่างเขาแหลม กับเขาใหญ่เหนืออำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานีไหลเข้าสู่จังหวัดสุพรรณบุรี ในเขตอำเภอดมัยนาถไปบรรจบแม่น้ำสุพรรณบุรีที่บ้านบึง อำเภอสามชูก ลำห้วยกระเสียวมีลาดเขามากและมีพื้นที่รับน้ำมากกว่าลำห้วยที่อื่นๆ จึงได้ดำเนินการโครงการกระเสียว ซึ่งประกอบด้วยเขื่อนเก็บน้ำ เขื่อนทดน้ำ ระบบส่งน้ำ ระบบระบายน้ำและถนนขนส่ง เริ่มสร้างเมื่อปี พ.ศ. 2522 แล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2524 ใช้งบประมาณ 927 ล้านบาท

เขื่อนเก็บน้ำกระเสียวสร้างระหว่างเขาโล้นกับเขาวังเดือนห้า ในเขตตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง เป็นเขื่อนลูกครึ่งดินเหนียวแห่งแรกของประเทศไทย ยาว 425 เมตร สูง 35 เมตร สันเขื่อนกว้างสุด 170 เมตร ระดับสันเขื่อนสูง 92 เมตร จากระดับน้ำทะเล

อ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียว เก็บกักน้ำได้ 390 ล้านลูกบาศก์เมตร อ่างเก็บน้ำยาว 12 เมตร กว้าง 7 ก.ม. มีพื้นที่รับน้ำฝน 1,200 ตารางก.ม. พื้นที่อ่างเก็บน้ำ 48 ตารางก.ม. ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยปีละ 1,000 มิลลิเมตร ปริมาณน้ำไหลเข้าอ่างประมาณ 168 ล้านลูกบาศก์เมตร

เขื่อนทดน้ำสร้างปิดกั้นลำห้วยกระเสียวทางใต้เขื่อนหางออกไปประมาณ 20 ก.ม. เพื่อทดน้ำในลำกระเสียวให้มีระดับสูงพอที่จะไหลเข้าคลองส่งน้ำเป็นเขื่อนคอนกรีตระบายน้ำได้ 260 ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที

โครงการเขื่อนกระเสียวสามารถส่งน้ำไปช่วยการเพาะปลูกให้สามารถทำนาในฤดูฝนได้ 130,000 ไร่ และปลูกพืชไร่ในฤดูแล้งได้ 68,000 ไร่

3. คลองจรเข้สามพัน มีต้นน้ำแยกมาจากเทือกเขาจังหวัดกาญจนบุรีไหลเข้ามาสู่จังหวัดสุพรรณบุรี ทางอำเภ่อู่ทอง โดยไหลผ่านตำบลอู่ทอง ตำบลกระเจียว ตำบลเจดีย์ อำเภ่อู่ทอง ตำบลวัดโบสถ์ อำเภอบางปลาม้า ตำบลหัวโพธิ์ ตำบลบางพลับ อำเภอสองพี่น้อง มาสิ้นสุดที่คลองสองพี่น้อง ซึ่งไหลไปบรรจบกับแม่น้ำท่าจีน

4. แหล่งน้ำธรรมชาติผืนดินอื่นๆ มีแม่น้ำ ห้วย ลำธาร คลอง 416 สาย มีหนอง บึง 67 แห่ง มีน้ำพุ น้ำซับ 13 แห่ง สามารถใช้ประโยชน์เพื่อการอุปโภคบริโภค เพื่อทำเกษตรกรรม เช่น คลองสองพี่น้อง คลองสาตี คลองบางยี่หน และคลองบางลี่ เป็นต้น ซึ่งคลองเหล่านี้เมื่อได้รับการพัฒนาขุดลอกก็สามารถใช้ประโยชน์ด้านการทำเกษตรกรรม อุปโภค บริโภค และยังสามารถใช้เส้นทางระบายน้ำ ส่วนเกินความจำเป็นลงสู่แม่น้ำท่าจีนหรือแม่น้ำสุพรรณบุรีอีกด้วย ซึ่งช่วยลดความเสียหายจากภัยธรรมชาติ อันจะเกิดกับผลผลิตทางการเกษตรได้อีกทางหนึ่ง

5. แหล่งน้ำใต้ดิน ประกอบด้วย บ่อบาดาลส่วนตัว 9,810 บ่อ บ่อบาดาลสาธารณะ 1,980 บ่อ และบ่อที่มีเครื่องสูบน้ำ 2,584 แห่ง สระ 709 แห่ง

2.2.6.4 ทรัพยากรแร่ธาตุ

จากการสำรวจของกรมทรัพยากรธรณี พบว่าจังหวัดสุพรรณบุรีมีปริมาณแร่ ไม่มากนัก พบแร่มีค่าบางชนิดเท่านั้น ได้แก่ ดีบุก พบบริเวณเขาโดดตุงทุ่ง ทางตอนเหนืออำเภอด่านช้าง นอกจากนี้ยังพบใยหินแกรนิต และหินปูนใช้ในการก่อสร้างบริเวณเขาใหญ่ทางตะวันตก เขาทางตะวันออกและตะวันตกระหว่างเส้นทางอุทอง ถึงพนมทวนและบริเวณเขื่อนกระเสียว อำเภอด่านช้าง และยังขุดพบน้ำมันดิบในบริเวณตำบลสวนแตง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี ซึ่งปัจจุบันได้ทำการขุดเจาะแล้ว

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์จังหวัด

“สุพรรณบุรีเป็นจังหวัดชั้นนำในด้านแหล่งผลิตอาหาร และผลิตภัณฑ์คุณภาพมาตรฐานสู่สากล เป็นศูนย์กลางการศึกษาการกีฬาและการท่องเที่ยว โดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ชุมชนเข้มแข็ง คุณภาพชีวิตดี ยึดการมีส่วนร่วม”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. การเพิ่มขีดความสามารถด้านเกษตรเชื่อมโยงสู่เกษตรอุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม เพื่อการบริโภคและการส่งออก

เป้าประสงค์

เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ สินค้าเกษตร อุตสาหกรรมและเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อการบริโภคและการส่งออก และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจจังหวัด

กลยุทธ์

1) การส่งเสริมและวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D) และการยกระดับปัจจัยพื้นฐาน

2) การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุนการผลิตสินค้าอาหารปลอดภัยเพื่อการแข่งขันทางการค้าและส่งออก

3) การแปรรูปเพื่อสร้างและเพิ่มมูลค่าให้แก่ผลิตภัณฑ์อาหารปลอดภัย

4) การพัฒนาระบบการตลาดสินค้าอาหารปลอดภัย

5) การพัฒนาการขนส่งสินค้า และการบริหารจัดการสินค้า (Logistics)

6) การพัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

ตัวชี้วัด

1) การเติบโตของเศรษฐกิจ

2) ร้อยละของจำนวนฟาร์มที่ได้รับรองมาตรฐาน

2. การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวสู่สากลคู่การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สินค้าท้องถิ่นและอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ภูมิปัญญาท้องถิ่น และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เอื้ออำนวยประโยชน์อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

- 1) การพัฒนาระบบบริหารจัดการและสนับสนุนปัจจัยพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว และทรัพยากรธรรมชาติภายใต้การมีส่วนร่วม
- 2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว ส่งเสริมกิจกรรมประเพณี วัฒนธรรม และผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว
- 3) การพัฒนาศักยภาพสถานประกอบการ ผู้ประกอบการ และบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
- 4) การพัฒนาด้านการสื่อสารการตลาดและการประชาสัมพันธ์

ตัวชี้วัด

- 1) รายได้จากการท่องเที่ยว
- 2) การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้

3. การยกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

เป้าประสงค์

เสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีและแก้ไขปัญหาความยากจน

กลยุทธ์

- 1) การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานทางด้านสังคม
- 2) การพัฒนาคุณภาพชีวิต : สุขภาพอนามัย การมีงานทำ และมีรายได้ และชีวิตครอบครัวอบอุ่น
- 3) การบริหารจัดการพื้นที่ : ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินการจัดระเบียบสังคม และการพัฒนาความร่วมมือ สร้างความเข้มแข็งชุมชน

ตัวชี้วัด

- 1) อัตราการตายต่อเกิดมีชีพ
- 2) ร้อยละที่ลดลงของจำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.
- 3) อัตราการว่างงาน
- 4) ร้อยละของจุดเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจราจรได้รับการปรับปรุงแก้ไข

4. การส่งเสริมการศึกษา การกีฬาและนันทนาการเป็นเลิศในระดับสากล

เป้าประสงค์

เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐาน การศึกษาระดับชาติและยกระดับการกีฬาของจังหวัดเข้าสู่มาตรฐานสากล

กลยุทธ์

- 1) การพัฒนาศักยภาพความพร้อมของบุคลากร โดยส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมเพื่อการศึกษาและกีฬา

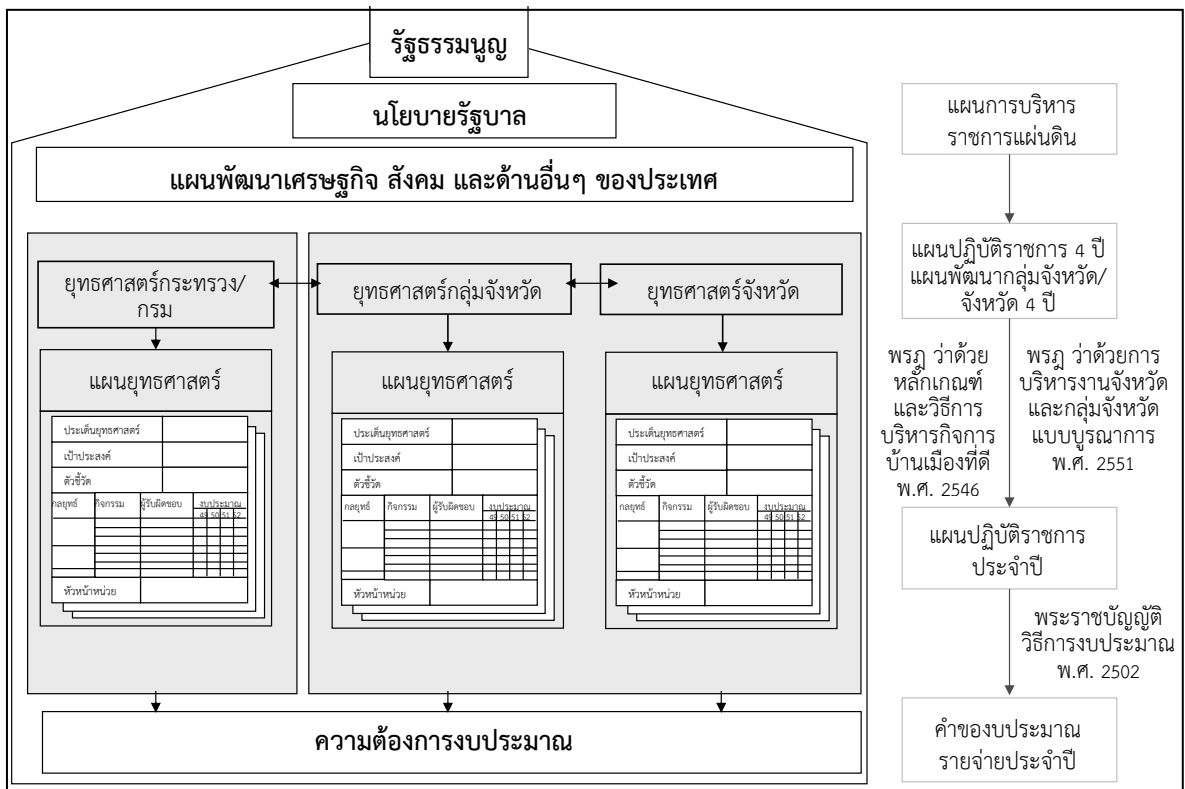
ตัวชี้วัด

- 1) ค่าเฉลี่ย O-Net ม.3
- 2) ร้อยละของนักกีฬาในศูนย์นักกีฬาสู่ความเป็นเลิศเป็นนักกีฬาระดับชาติ

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น **หนึ่งในกรอบแนวคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ”** ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วย ความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลักของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ดังที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ **แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11** ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงรวมถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้าระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทาง การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้⁸

⁸ สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาค และตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียได้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 10 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทย เพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none">- ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข- ดัชนีความสงบสุข- สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อย ร้อยละ 10- สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน- สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม- ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน

ตารางที่ 10 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลักดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบต่อสังคม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ และ 13 ตัวชี้วัดของจังหวัดสุพรรณบุรี กับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัด ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 11 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวสู่สากลคู่การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมการศึกษา การกีฬา มุ่งความเป็นเลิศในระดับสากล
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถด้านการเกษตรเชื่อมโยงสู่เกษตรอุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม เพื่อการบริโภคและส่งออก
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถด้านการเกษตรเชื่อมโยงสู่เกษตรอุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม เพื่อการบริโภคและส่งออก ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวสู่สากลคู่การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 11 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถด้านการเกษตรเชื่อมโยงสู่เกษตรอุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม เพื่อการบริโภคและส่งออก
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวสู่สากลคู่การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนา ฉบับที่ 11 ในทุกด้าน ทั้งการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาสังคมการเรียนรู้ การสร้างความสมดุลด้านอาหาร การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และยุทธศาสตร์ที่ 5 เป็นเรื่องด้านการบริหารงานจังหวัด จึงมิได้เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนา ฉบับที่ 11

ตารางที่ 12 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี
1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ได้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	- ร้อยละที่ลดลงของจำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. - อัตราการว่างงาน
2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	- อัตราการตายต่อเกิดมีชีพ - ร้อยละของจุดเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจราจรได้รับการปรับปรุงแก้ไข - ค่าเฉลี่ย O-Net ม.3 - ร้อยละของนักศึกษาในศูนย์นักกีฬาสู่ความเป็นเลิศเป็นนักกีฬาระดับชาติ - อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของ ปชก. - ระดับความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์บริการร่วมหรือเคาน์เตอร์บริการประชาชน - ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการดำเนินการตามมาตรฐานระยะเวลาให้บริการ
3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเพื่อผลิตภาพการผลิตรวม อันดับ ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	- การเติบโตของเศรษฐกิจ - ร้อยละของจำนวนฟาร์มที่ได้รับรองมาตรฐาน - รายได้จากการท่องเที่ยว

ตารางที่ 12 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี
4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	- การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้

ตัวชี้วัดการพัฒนาของจังหวัดสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในด้านการลดสัดส่วนครัวเรือนที่ยากจน อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ และถึงแม้ว่าจะมีตัวชี้วัดเรื่องของการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้ แต่ก็ยังขาดตัวชี้วัดด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ.2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้นเพื่อให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สโร.) จึงจัดทำโครงการจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้น โดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ “Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อบูมสู่การเป็น “Smart Province” เนื่องด้วยความเหมาะสมของขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตร และจะขยายผลไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับโครงการ Smart Thailand ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูลที่เป็นสำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้นำบัตรประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

- (1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูลการให้บริการและสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info
- (2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)
- (3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลางภาครัฐ

2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดที่ได้ศึกษาในครั้งนี้นั้น นอกจากจะทำการศึกษาลักษณะที่มีศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อนถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นสำคัญนั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี่ยังได้ทำการศึกษาแนวโน้มในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัดอัจฉริยะหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกมีการรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น ขณะที่ปรึกษาได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มีการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

- (1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น
(P : Gross Province Product)
 - การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)
 - การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
 - คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น
- (2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น
(I : Per Capita Income)
 - ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
 - การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
 - การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
 - จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
 - จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น

- (3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น
(D : Distribution of Income)
- ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด
 - การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
 - การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
 - การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
 - การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัดและภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น
- (4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น
(H : Gross Happiness Index)
- สุขภาพแข็งแรง
 - มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ
 - ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
 - ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
 - มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
 - มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น
 - ไม่มีหนี้สิน
 - มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
 - มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
 - มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 - อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
 - มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
 - ไม่มีความผิด
 - ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น
 - ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
 - ได้รับการคุ้มครองรักษาสีทธิ
 - มีจิตอาสา
 - เลี้ยงลูกได้ดี
 - ครอบครัวอบอุ่น
 - จิตใจเบิกบาน
- (5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง
(E : Government Expense)
- บุรณาการ
 - มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
 - ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
 - ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
 - ลดการเดินทาง
 - ลดเวลาการปฏิบัติ
 - จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)
 - ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษายังได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญญาในการอยู่ร่วมกันอย่าง สงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)
- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R : Reason)
- (4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : knowledge)
- (5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S : Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐบาลสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐบาลใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องที่และชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนกลางและภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการส่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันท่วงทีต่อเหตุการณ์ ช่วยลดระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนาและศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมๆ กับการเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการงานของจังหวัดให้บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาค้นคว้า จะหมายถึงความรวมถึงความการยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้ เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่นำอยู่ร่วมกัน

การกำหนดตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดในแผนพัฒนาจังหวัดที่ปรากฏในภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้นั้น ยังไม่สอดคล้องกับตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัจฉริยะที่คณะที่ปรึกษาได้นำเสนอเป็นตัวอย่างไว้มากนัก เนื่องจากแต่ละจังหวัดมุ่งเน้นจัดทำตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาและโครงการ ส่วนใหญ่จะเป็นตัวชี้วัดมาตรฐานทั่วไป ที่เน้นเชิงปริมาณ หรือในบางตัวชี้วัดอาจวัดได้ยากทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่ที่ปรึกษาได้ตั้งขึ้นมาเพื่อสะท้อนการเป็นจังหวัดอัจฉริยะในนิยามใหม่นั้น จะเน้นตัวชี้วัดที่จะสะท้อนเชิงคุณภาพของคุณภาพชีวิตประชาชนที่มีคุณภาพมากขึ้นและเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสงบสุขของสังคม เป็นต้น

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มขีดความสามารถด้านเกษตรเชื่อมโยงสู่เกษตรอุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม เพื่อการบริโภคและการส่งออก

3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ข้าวปลอดภัย”

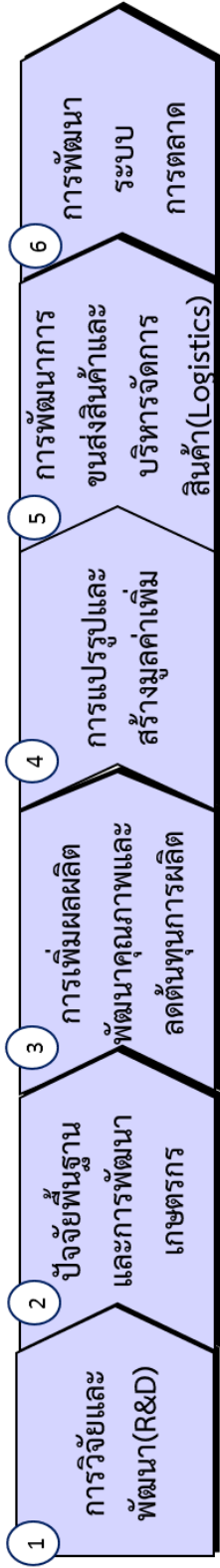
ตารางที่ 13 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การเพิ่มขีดความสามารถด้านเกษตรเชื่อมโยงสู่เกษตร อุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม เพื่อการบริโภคและการส่งออก	เศรษฐกิจ -> การเกษตร	ข้าวปลอดภัย
สรุปเหตุผลสนับสนุน - พื้นที่เพาะปลูกข้าวขาว ปี พ.ศ. 2555 อันดับ 5 ของประเทศ และผลผลิตมากเป็นอันดับ 3 ของประเทศรองจาก นครสวรรค์และพิจิตรสัดส่วนผลผลิตต่อพื้นที่เพาะปลูกข้าวขาว ปี พ.ศ. 2555 อันดับ 3 ของประเทศ		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1: การเพิ่มขีดความสามารถด้านเกษตรเชื่อมโยงสู่เกษตรกร
อุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม เพื่อการบริโภคและส่งออก

Value Chain: ข้าวปลอดภัย

CSF 1 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืชพันธุ์ที่ดีให้เกษตรกร	CSF 5 การกระจายเมล็ดและเหมาะสม (GAP)	CSF 11 การผลิตที่ดี	CSF 16 มาตรฐานการขนส่งและกระจายสินค้า	CSF 20 การขนส่งและกระจายสินค้า	CSF 22 พัฒนาตลาดกลางสินค้า
CSF 2 การวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	CSF 6 การบริหารจัดการน้ำ	CSF 12 การใส่ปุ๋ยและกำจัดศัตรูพืช	CSF 17 การทำบรรจุภัณฑ์	CSF 21 การบริหารจัดการคลังสินค้า	CSF 23 พัฒนาระบบค้าปลีก ค้าส่ง
CSF 3 การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด (Intelligence)	CSF 7 การบริหารจัดการที่ดิน (Zoning)	CSF 13 การเพิ่มผลิตภาพ	CSF 18 การทำตรา	CSF 24 ส่งเสริมการทำตลาดเฉพาะ (Niche Market)	CSF 25 สนับสนุนสินเชื่อเพื่อการส่งออก
CSF 4 การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเชิงลึกเกษตรกร	CSF 8 การเตรียมพื้นที่เพาะปลูกปรับปรุงดิน	CSF 14 การรับรองมาตรฐานและตรวจสอบสินค้า (Branding)	CSF 19 ระบบเกษตรปลอดวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste)	CSF 20 การขนส่งและกระจายสินค้า	CSF 21 การบริหารจัดการคลังสินค้า
CSF 5 การกระจายเมล็ดและเหมาะสม (GAP)	CSF 9 การรวมกลุ่มเกษตรกร สหกรณ์	CSF 15 ระบบตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability)	CSF 16 มาตรฐานการขนส่งและกระจายสินค้า	CSF 17 การทำบรรจุภัณฑ์	CSF 18 การทำตรา
CSF 6 การบริหารจัดการน้ำ	CSF 10 การสร้างองค์ความรู้และขีดความสามารถให้เกษตรกร	CSF 11 การผลิตที่ดี	CSF 12 การใส่ปุ๋ยและกำจัดศัตรูพืช	CSF 13 การเพิ่มผลิตภาพ	CSF 14 การรับรอง
CSF 7 การบริหารจัดการที่ดิน (Zoning)	CSF 15 ระบบตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability)	CSF 16 มาตรฐานการขนส่งและกระจายสินค้า	CSF 17 การทำบรรจุภัณฑ์	CSF 18 การทำตรา	CSF 19 ระบบเกษตรปลอดวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste)
CSF 8 การเตรียมพื้นที่เพาะปลูกปรับปรุงดิน	CSF 20 การขนส่งและกระจายสินค้า	CSF 21 การบริหารจัดการคลังสินค้า	CSF 22 พัฒนาตลาดกลางสินค้า	CSF 23 พัฒนาระบบค้าปลีก ค้าส่ง	CSF 24 ส่งเสริมการทำตลาดเฉพาะ (Niche Market)
CSF 9 การรวมกลุ่มเกษตรกร สหกรณ์	CSF 25 สนับสนุนสินเชื่อเพื่อการส่งออก	CSF 26 การเพิ่มผลผลิตและพัฒนาคุณภาพและลดต้นทุนการผลิต	CSF 27 การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม	CSF 28 การพัฒนาการขนส่งสินค้าและบริหารจัดการสินค้า (Logistics)	CSF 29 การพัฒนาระบบการตลาด

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตพันธุ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย”

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลพื้นฐาน (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
VC 1. การวิจัย และพัฒนา(R&D)						
CSF 1 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืช	KPI 1.1 พันธุ์ข้าวที่เหมาะสมกับพื้นที่	Data 1.1.1 งานวิจัยและพัฒนาด้านพันธุ์ข้าว	มี	รายงาน	ทุกปี	ศูนย์วิจัยข้าวจังหวัดสุพรรณบุรี
CSF 2 การวิจัยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม	KPI 2.1 เทคโนโลยีและเครื่องมือ ที่เหมาะสมกับการผลิตข้าว ในพื้นที่	Data 2.1.1 จำนวนงานวิจัยเทคโนโลยีและ นวัตกรรมการปลูกเกษตรข้าวคุณภาพ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
CSF 3 การวิเคราะห์สินค้าและ ความต้องการของตลาด (Intelligence)	KPI 3.1 ข้อมูลอุปสงค์ อุปทาน ราคา และช่วงเวลาที่เหมาะสม ในการผลิตและจำหน่าย	Data 3.1.1 จำนวนรายงานการวิเคราะห์ ความต้องการตลาดข้าวคุณภาพ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
CSF 4 การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเชิงลึก เกษตร	KPI 4.1 มีศูนย์ข้อมูลที่รวบรวมข้อมูล ตรงกับความต้องการใช้บริการ	Data 4.1.1 จำนวนของผู้ใช้บริการที่มีความพึงพอใจ ต่อการให้บริการของศูนย์ข้อมูลเชิงลึก เกษตร	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
		Data 4.1.2 รายงานพันธุ์ข้าวที่เหมาะสมกับพื้นที่	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
	KPI 4.2 มีระบบการวิเคราะห์ข้อมูล	Data 4.2.1 การวิเคราะห์สภาพภูมิประเทศและ สภาพภูมิอากาศสำหรับการเพาะปลูก	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลพื้นฐาน (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		Data 4.2.2 การวิเคราะห์ความเสี่ยงจากภัย ธรรมชาติ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
VC 2 ปัจจัยพื้นฐาน และการพัฒนาเกษตรกร						
CSF 5 การกระจายเมล็ดพันธุ์ที่ดี ให้เกษตรกร	KPI 5.1 สัดส่วนการกระจายเมล็ดพันธุ์ ต่อเกษตรกรในพื้นที่	Data 5.1.1 จำนวนชนิดของเมล็ดพันธุ์ข้าวปลอดภัย ของพื้นที่ในจังหวัด	มี	รายงาน	ทุกปี	สนง.เกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี
	KPI 5.2 สัดส่วนการกระจายเมล็ดพันธุ์ ต่อเกษตรกรนอกพื้นที่	Data 5.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับเมล็ดพันธุ์ที่ดี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
CSF 6 การบริหารจัดการน้ำ	KPI 6.1 จำนวนพื้นที่บริหารจัดการน้ำ ในเขตชลประทานและแหล่ง น้ำสาธารณะ	Data 6.1.1 จำนวนแหล่งน้ำในจังหวัดที่มีการบริการ จัดการน้ำ	มี	รายงาน	ทุกปี	โครงการชลประทาน จังหวัดสุพรรณบุรี
	KPI 6.2 ร้อยละของสารเคมีเจือปนใน แหล่งน้ำ	Data 6.2.1 ค่าการวิเคราะห์คุณภาพแหล่งน้ำ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
		Data 6.2.2 ความถี่ของการตรวจสอบค่ามาตรฐาน ของน้ำ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลพื้นฐาน (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 7 การบริหารจัดการการใช้ดิน (Zoning)	KPI 7.1 รายงานชุดข้อมูลดิน	Data 7.1.1 คุณภาพดินและลักษณะพื้นที่ที่มี ความเหมาะสมในการเพาะปลูกข้าว	มี	รายงาน	ทุกปี	ศูนย์วิจัยข้าวจังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 7.1.2 การจัดการทรัพยากรดินที่เหมาะสม	มี	รายงาน	ทุกปี	ศูนย์วิจัยข้าวจังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 7.1.3 ร้อยละของสารเคมีเจือปนในดิน	มี	รายงาน	ทุกปี	ศูนย์วิจัยข้าวจังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 7.1.4 ความถี่ของการตรวจสอบค่ามาตรฐาน ของดิน	มี	รายงาน	ทุกปี	ศูนย์วิจัยข้าวจังหวัดสุพรรณบุรี
CSF 8 การเตรียมพื้นที่เพาะปลูก ปรับปรุงดิน	KPI 8.1 แผนการผลิต (Crop planning) การคัดเลือกพันธุ์ ข้าวที่เหมาะสมกับฤดูกาล เพาะปลูก และกระบวนการที่ เหมาะสมทุกวิธี	Data 8.1.1 แผนการผลิต (Crop planning) การคัดเลือกพันธุ์ข้าวที่เหมาะสมกับ ฤดูกาลเพาะปลูก และกระบวนการ ที่เหมาะสมทุกวิธี	มี	รายงาน	ทุกปี	ศูนย์วิจัยข้าวจังหวัดสุพรรณบุรี
CSF 9 การรวมกลุ่มเกษตรกร สหกรณ์	KPI 9.1 ร้อยละของกลุ่มเกษตรกร สหกรณ์ที่เพิ่มขึ้น	Data 9.1.1 จำนวนกลุ่มเกษตรกรสหกรณ์	มี	รายงาน	ทุกปี	สนง.สหกรณ์จังหวัดสุพรรณบุรี
	KPI 9.2 จำนวนสมาชิกต่อเกษตรกร ทั้งหมด	Data 9.2.1 จำนวนสมาชิกของกลุ่มเกษตรกร	มี	รายงาน	ทุกปี	สนง.สหกรณ์จังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 9.2.2 จำนวนเกษตรกรทั้งหมด	มี	รายงาน	ทุกปี	สนง.สหกรณ์จังหวัดสุพรรณบุรี

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลพื้นฐาน (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	KPI 9.3 ร้อยละของผลประกอบการ ที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ยของกลุ่ม เกษตรกรสหกรณ์	Data 9.3.1 รายได้ หรือผลกำไรของกลุ่มเกษตรกร สหกรณ์ของปีก่อนหน้าและปีปัจจุบัน	มี	รายงาน	ทุกปี	สนง.สหกรณ์จังหวัดสุพรรณบุรี
CSF 10 การสร้างองค์ความรู้และ ขีดความสามารถให้ เกษตรกร	KPI 10.1 ร้อยละของเกษตรกรและ สมาชิกสหกรณ์ได้รับการ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ	Data 10.1.1 จำนวนการอบรมองค์ความรู้และ ขีดความสามารถด้านเกษตรปลอดภัย	มี	รายงาน	ทุกปี	ศูนย์วิจัยข้าวจังหวัดสุพรรณบุรี
VC 3 การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุนการผลิต						
CSF 11 การผลิตที่ดีและเหมาะสม (GAP)	KPI 11.1 จำนวนหลักเกณฑ์มาตรฐาน และระบบการรับรองที่จังหวัด จัดทำเสร็จ	Data 11.1.1 จำนวนพื้นที่ที่ได้รับมาตรฐาน GAP ทั้งหมด	มี	รายงาน	ทุกปี	ศูนย์วิจัยข้าวจังหวัดสุพรรณบุรี
	KPI 11.2 ร้อยละของพื้นที่ปลูกข้าว ที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP	Data 11.2.1 จำนวนพื้นที่เกษตรทั้งหมด	มี	รายงาน	ทุกปี	สนง.เกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี
CSF 12 การใส่ปุ๋ยและกำจัดศัตรูพืช	KPI 12.1 สัดส่วนของพื้นที่ทาง การเกษตรที่ใส่ปุ๋ยและกำจัด ศัตรูพืชด้วยสารอินทรีย์ต่อ พื้นที่ทางการเกษตรทั้งหมด	Data 12.1.1 จำนวนพื้นที่ทางการเกษตรที่ใส่ปุ๋ยและ กำจัดศัตรูพืชด้วยสารอินทรีย์ทั้งหมด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
		Data 12.1.2 จำนวนพื้นที่เกษตรทั้งหมด	มี	รายงาน	ทุกปี	สนง.เกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลพื้นฐาน (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 13 การเพิ่มผลผลิตภาพ	KPI 13.1 ประสิทธิภาพการผลิตข้าว คุณภาพเพิ่มขึ้น	Data 13.1.1 จำนวนปริมาณการผลิตข้าวคุณภาพต่อไร่	มี	รายงาน	ทุกปี	ศูนย์วิจัยข้าวจังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 13.1.2 ต้นทุนการปลูกข้าวคุณภาพต่อไร่	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
		Data 13.1.3 ราคาและมูลค่าการจำหน่ายข้าวคุณภาพ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
CSF 14 การรับรองมาตรฐานและ ตรวจสอบความปลอดภัย สินค้า	KPI 14.1 ผลผลิตข้าวสารของจังหวัดที่ ผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้าว ปลอดภัยจังหวัด GMP/HACCP	Data 14.1.1 จำนวนของเกษตรกรที่ได้รับ มาตรฐานสากล เช่น GAP HALAL และ HACCP เป็นต้น	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี
CSF 15 ระบบตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability)	KPI 15.1 สัดส่วนสินค้าเกษตรที่สามารถ ตรวจสอบย้อนกลับได้	Data 15.1.1 จำนวนสินค้าเกษตรที่สามารถตรวจสอบ ย้อนกลับได้	มี	รายงาน	รายปี	
VC 4 การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม						
CSF 16 มาตรฐานการผลิตเกษตร อุตสาหกรรม (GMP/HACCP)	KPI 16.1 ร้อยละการเพิ่มขึ้นของ เกษตรกรที่ได้รับมาตรฐานการ ผลิตเกษตรอุตสาหกรรม	Data 16.1.1 จำนวนโรงสีข้าวปลอดภัยที่ผ่านเกณฑ์ มาตรฐาน	มี	รายงาน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สุพรรณบุรี
		Data 16.1.2 มูลค่าการพัฒนาผลิตภัณฑ์ข้าวเพื่อ สร้างมูลค่าเพิ่ม	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
		Data 16.1.3 มูลค่าแปรรูปผลิตภัณฑ์ขั้นสูง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลพื้นฐาน (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 17 การทำบรรจุภัณฑ์	KPI 17.1 สัดส่วนการใช้บรรจุภัณฑ์ที่มาตรฐานต่อสินค้าเกษตรทั้งหมด	Data 17.1.1 จำนวนรูปแบบการบรรจุหีบห่อที่ได้รับ การตรวจสอบว่าสามารถรักษาคุณภาพ และยืดอายุข้าวปลอดภัย	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
CSF 18 การทำตราสินค้า (Branding) และตรารับรองคุณภาพ (Quality Mark)	KPI 18.1 สัดส่วนสินค้าเกษตรที่ได้รับ การทำตราสินค้าและตรา รับรองคุณภาพเกษตร ปลอดภัยต่อสินค้าเกษตร ทั้งหมด	Data 18.1.1 จำนวนและมูลค่าโครงการ/กิจกรรมเพื่อ ส่งเสริม Branding ข้าวปลอดภัย	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
		Data 18.1.2 จำนวนและมูลค่าข้าวปลอดภัยที่ได้ตรา รับรองคุณภาพ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
CSF 19 ระบบเกษตรปลอดวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste)	KPI 19.1 สัดส่วนพื้นที่การเกษตร ที่สามารถทำระบบเกษตร ปลอดวัสดุเหลือใช้ต่อพื้นที่ เกษตรทั้งหมด	Data 19.1.1 จำนวนพื้นที่การเกษตรที่สามารถทำ ระบบเกษตรปลอดวัสดุเหลือใช้ทั้งหมด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
		Data 19.1.2 จำนวนพื้นที่เกษตรทั้งหมด	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี
VC 5. การพัฒนาการขนส่งสินค้าและการบริหารจัดการสินค้า (Logistics)						
CSF 20 การขนส่งและกระจายสินค้า	KPI 20.1 สัดส่วนต้นทุนการขนส่งและ การกระจายสินค้าที่ปลอดภัย ต่อมูลค่าสินค้าทั้งหมด	Data 20.1.1 ต้นทุนในการขนส่งและกระจายสินค้า ต่อตัน	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ขนส่งจังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 20.1.2 การบริหารจัดการขนส่งสินค้าและ บริการที่มีประสิทธิภาพทั้งระบบ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลพื้นฐาน (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 21 การบริหารจัดการคลังสินค้า	KPI 21.1 จำนวนสินค้าต่อพื้นที่การจัดเก็บ	Data 21.1.1 จำนวนสถานที่เก็บรวบรวมสินค้า (Warehouse)	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี สนง.พาณิชย์จังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 21.1.2 ต้นทุนในการจัดเก็บสินค้าต่อตัน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
VC 6. การพัฒนา ระบบการตลาด						
CSF 22 พัฒนาตลาดกลางสินค้า	KPI 22.1 มีระบบตลาดกลางที่มีประสิทธิภาพ	Data 22.1.1 มูลค่าการค้าข้าวคุณภาพของจังหวัด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
		Data 22.1.2 มูลค่าตลาดค้าปลีกค้าส่งของข้าวคุณภาพทั้งหมด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
CSF 23 พัฒนาระบบค้าปลีก ค้าส่ง	KPI 23.1 มีระบบค้าปลีกค้าส่งที่มีประสิทธิภาพ	Data 23.1.1 ปริมาณการค้าข้าวคุณภาพ จำแนกตามระบบค้าส่งและค้าปลีก	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
CSF 24 ส่งเสริมการทำตลาดเฉพาะ (Niche Market) และตลาดเฉพาะฤดู (Seasonal Market)	KPI 24.1 สัดส่วนการตลาดข้าวคุณภาพเพิ่มขึ้น	Data 24.1.1 กิจกรรมส่งเสริมการตลาด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
		Data 24.1.2 มูลค่าข้าวคุณภาพจากกิจกรรมการส่งเสริมการตลาด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลพื้นฐาน (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 25 สนับสนุนสินเชื่อเพื่อการ ส่งออก	KPI 25.1 เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุน และได้รับสินเชื่อเพิ่มขึ้น	Data 25.1.1 จำนวนสถาบันการเงินที่เป็นแหล่งทุนให้ เกษตรกรกู้ยืมได้	มี	รายงาน	รายปี	ธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร
		Data 25.1.2 มูลค่าสินเชื่อเพื่อการส่งออก	มี	รายงาน	รายปี	ธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ข้าวปลอดภัย มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 50 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 25 รายการ และที่เหลือจำนวน 25 รายการ เป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ ซึ่งสามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหาดังนี้

ตารางที่ 15 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		(4 CSFs, 5 KPIs)	(6 CSFs, 10 KPIs)	(5 CSFs, 6 KPIs)	(4 CSFs, 4 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(4 CSFs, 4 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	25 (50.00%)	1	12	6	2	2	2
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	25 (50.00%)	6	3	3	6	2	5
รวม	50 (100%)	7	15	9	8	4	7

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยรายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.1.1 จำนวนงานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมการปลูกเกษตรข้าวคุณภาพ	ศูนย์วิจัยข้าวจังหวัดสุพรรณบุรี	<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 3.1.1 จำนวนรายงานการวิเคราะห์ความต้องการตลาดข้าวคุณภาพ	สนง.เกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี	
Data 4.1.1 จำนวนของผู้ใช้บริการที่มีความพึงพอใจต่อการให้บริการของศูนย์ข้อมูลเชิงลึกเกษตร	สนง.เกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี	

ตารางที่ 16 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 4.1.2 รายงานพันธุ์ข้าวที่เหมาะสมกับพื้นที่	ศูนย์วิจัยข้าวจังหวัดสุพรรณบุรี	
Data 4.2.1 การวิเคราะห์สภาพภูมิประเทศและสภาพภูมิอากาศสำหรับการเพาะปลูก	ศูนย์วิจัยข้าวจังหวัดสุพรรณบุรี	
Data 4.2.2 การวิเคราะห์ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ	ศูนย์วิจัยข้าวจังหวัดสุพรรณบุรี	
Data 5.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับเมล็ดพันธุ์ที่ดี	สนง.เกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี	
Data 6.2.1 ค่าการวิเคราะห์คุณภาพแหล่งน้ำ	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสุพรรณบุรี	
Data 6.2.2 ความถี่ของการตรวจสอบค่ามาตรฐานของน้ำ	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสุพรรณบุรี	
Data 12.1.1 จำนวนพื้นที่ทางการเกษตรที่ใส่ปุ๋ยและกำจัดศัตรูพืชด้วยสารอินทรีย์ทั้งหมด	สนง.เกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี	
Data 13.1.2 ต้นทุนการปลูกข้าวคุณภาพต่อไร่	สนง.เกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี	
Data 13.1.3 ราคาและมูลค่าการจำหน่ายข้าวคุณภาพ	สนง.พาณิชย์จังหวัดสุพรรณบุรี	
Data 16.1.2 มูลค่าการพัฒนาผลิตภัณฑ์ข้าวเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี	
Data 16.1.3 มูลค่าแปรรูปผลิตภัณฑ์ขั้นสูง	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี	
Data 17.1.1 จำนวนรูปแบบการบรรจุหีบห่อที่ได้รับการตรวจสอบว่าสามารถรักษาคุณภาพและยืดอายุข้าวปลอดภัย	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี	
Data 18.1.1 จำนวนและมูลค่าโครงการ/กิจกรรมเพื่อส่งเสริม Branding ข้าวปลอดภัย	สนง.พาณิชย์จังหวัดสุพรรณบุรี สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดสุพรรณบุรี	

ตารางที่ 16 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวปลอดภัย” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 18.1.2 จำนวนและมูลค่าข้าวปลอดภัยที่ได้ตรารับรองคุณภาพ	สนง.พาณิชย์จังหวัดสุพรรณบุรี สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดสุพรรณบุรี	
Data 19.1.1 จำนวนพื้นที่การเกษตรที่สามารถทำระบบเกษตรปลอดภัยตลอดห่วงโซ่ใช้ทั้งหมด	สนง.เกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี	
Data 20.1.2 การบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการที่มีประสิทธิภาพทั้งระบบ	สนง.ขนส่งจังหวัดสุพรรณบุรี	
Data 21.1.2 ต้นทุนในการจัดเก็บสินค้าต่อตัน	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี	
Data 22.1.1 มูลค่าการค้าข้าวคุณภาพของจังหวัด	สนง.พาณิชย์จังหวัดสุพรรณบุรี สนง.การค้าภายในจังหวัดสุพรรณบุรี	
Data 22.1.2 มูลค่าตลาดค้าปลีกค้าส่งของข้าวคุณภาพทั้งหมด	สนง.พาณิชย์จังหวัดสุพรรณบุรี สนง.การค้าภายในจังหวัดสุพรรณบุรี	
Data 23.1.1 ปริมาณการค้าข้าวคุณภาพ จำแนกตามระบบค้าส่งและค้าปลีก	สนง.พาณิชย์จังหวัดสุพรรณบุรี สนง.การค้าภายในจังหวัดสุพรรณบุรี	
Data 24.1.1 กิจกรรมส่งเสริมการตลาด	สนง.พาณิชย์จังหวัดสุพรรณบุรี สนง.การค้าภายในจังหวัดสุพรรณบุรี	
Data 24.1.2 มูลค่าข้าวคุณภาพจากกิจกรรมการส่งเสริมการตลาด	สนง.พาณิชย์จังหวัดสุพรรณบุรี สนง.การค้าภายในจังหวัดสุพรรณบุรี	

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวสู่สากลคู่การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์”

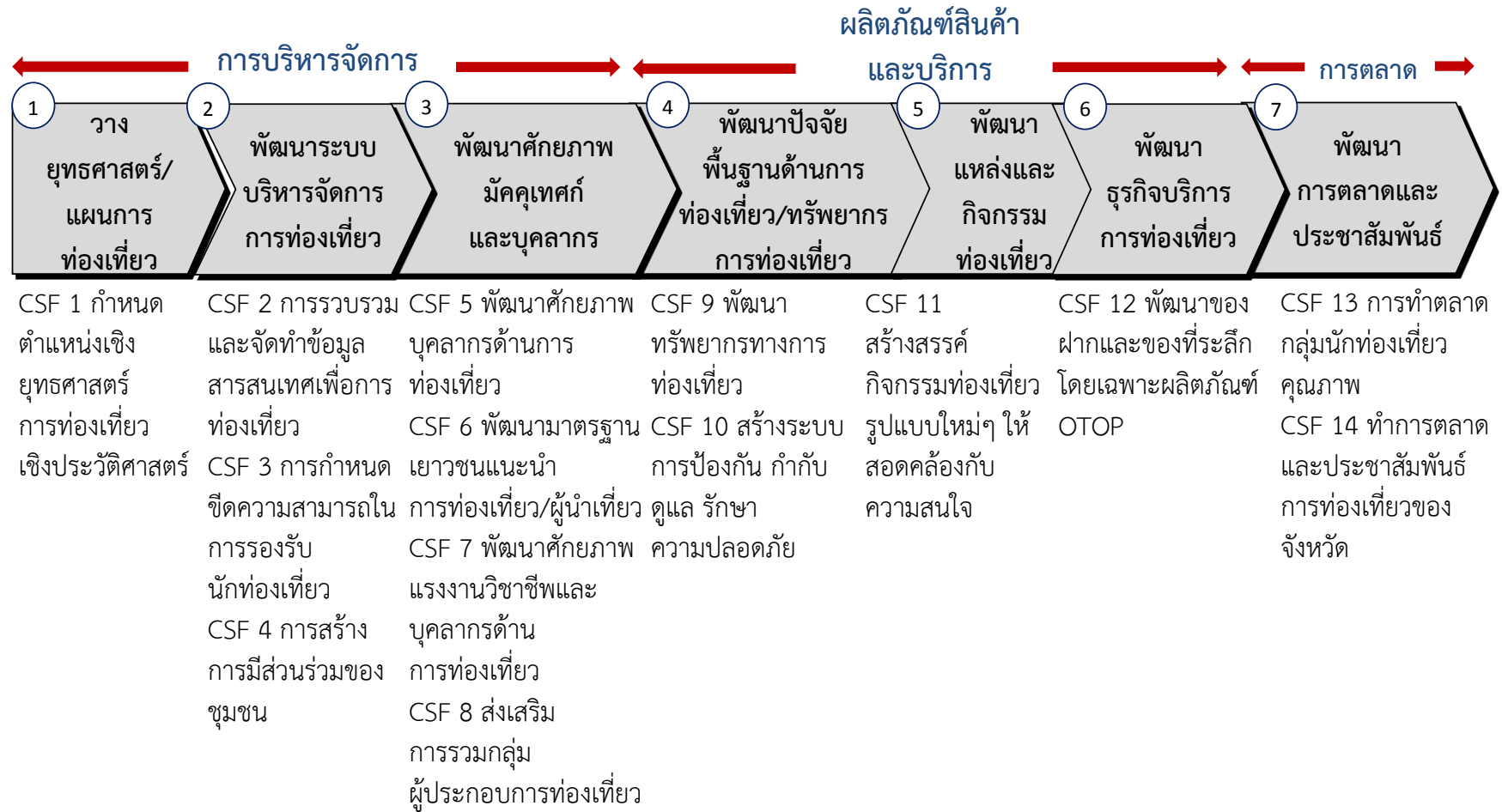
ตารางที่ 17 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวสู่สากลคู่การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	เศรษฐกิจ -> การท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์
สรุปเหตุผลสนับสนุน - มีงานประเพณี ได้แก่ งานนมัสการองค์พระปฐมเจดีย์ งานมหาธีรราชเจ้ารำลึก ประเพณีลอยกระทง การแข่งขันสงกรานต์ การแข่งเรือยาว เป็นต้นสินค้า OTOP ของจังหวัดได้แก่ เครื่องเบญจรงค์ประยุกต์ เครื่องปั้นดินเผาเคลือบสีลาดล แก้วทักทรงเรือสำเภา กุนเชียงปลา ก๊วยกรอบแก้ว		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2: การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวสู่สากลคู่การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

Value Chain: การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์

3.2.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ“การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์”

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1. วายยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว						
CSF 1 กำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์โดยเน้นการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	KPI 1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	Data 1.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทแหล่งท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.คลังจังหวัดสุพรรณบุรี สนง.ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
		Data 1.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวของจังหวัดทั้งหมด	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี
VC 2. พัฒนาระบบบริหาร จัดการ การท่องเที่ยว						
CSF 2 การรวบรวมและจัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว	KPI 2.1 สร้าง/พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว	Data 2.1.1 จำนวนศูนย์ให้บริการด้านสารสนเทศแก่นักท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี
CSF 3 การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว	KPI 3.1 ปริมาณและคุณภาพสถานที่พักและธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	Data 3.1.1 จำนวนสถานที่พักและธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 3.1.2 จำนวนสถานที่พักและธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 3.2 การเดินทางสะดวก	Data 3.2.1 จำนวนเส้นทางในการเดินทาง โดยรถโดยสารสาธารณะ จำแนกตามประเภท	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ขนส่งจังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 3.2.2 จำนวนเส้นทางในการเดินทาง เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
		Data 3.2.3 จำนวนป้ายแนะนำ ชี้ทาง แหล่งท่องเที่ยวที่ครบถ้วนพอเพียง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
CSF 4 การสร้างการมีส่วนร่วมของ ชุมชน	KPI 4.1 มีการจัดกิจกรรมร่วมกันของ ชุมชนในการส่งเสริมการ ท่องเที่ยว	Data 4.1.1 จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรม ร่วมกันของชุมชน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
VC 3 พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และบุคลากร						
CSF 5 พัฒนาศักยภาพบุคลากร ด้านการท่องเที่ยว	KPI 5.1 ปริมาณและคุณภาพ ของบุคลากรในธุรกิจ ด้านการท่องเที่ยว	Data 5.1.1 จำนวนบุคลากรในธุรกิจ ด้านการท่องเที่ยวจำแนกตาม ประเภท เช่น มัคคุเทศก์ พนักงาน โรงแรม พนักงานบริษัททัวร์ เป็นต้น	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 5.1.2 จำนวนบุคลากรในธุรกิจด้านการท่องเที่ยวจำแนกตามระดับและสาขา/ความสามารถเฉพาะ/การผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรมาตรฐาน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
CSF 6 พัฒนามาตรฐานเยาวชน แนะนำการท่องเที่ยว/ผู้นำเที่ยว	KPI 6.1 เยาวชนที่ได้รับการอบรมอย่างต่อเนื่อง	Data 6.1.1 จำนวนเยาวชนที่ได้รับการอบรม	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 6.1.2 จำนวนครั้งในการจัดให้มีการฝึกอบรมแก่เยาวชน	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี
CSF 7 พัฒนาศักยภาพแรงงานวิชาชีพ และบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	KPI 7.1 แรงงานและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวได้รับการอบรมอย่างต่อเนื่อง	Data 7.1.1 จำนวนแรงงานวิชาชีพและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการอบรม	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 7.1.2 จำนวนครั้งในการจัดให้มีการฝึกอบรมแก่แรงงานวิชาชีพและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี
CSF 8 ส่งเสริมการรวมกลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยว	KPI 8.1 ผู้ประกอบการร่วมมือกันในการจัดกิจกรรมพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว	Data 8.1.1 จำนวนกลุ่ม/ชมรม/สมาคมที่เกิดจากการร่วมมือของผู้ประกอบการ	มี	รายงาน	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สภาหอการค้าจังหวัดสุพรรณบุรี

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 8.1.2 จำนวนกิจกรรมที่มีการจัดขึ้นโดยกลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยวในจังหวัด	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี ชมรมผู้ประกอบการท่องเที่ยว
VC 4. พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว/ทรัพยากร						
CSF 9 พัฒนาทรัพยากรทางการท่องเที่ยว	KPI 9.1 แหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการอนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา	Data 9.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการอนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา	ไม่มี	รายงาน	รายปี	
		Data 9.1.2 งบประมาณในการอนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี
CSF 10 สร้างระบบการป้องกัน กำกับดูแลรักษาความปลอดภัย	KPI 10.1 ร้อยละของคดีความเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวลดลง	Data 10.1.1 จำนวนคดีความเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ตำรวจภูธรจังหวัดสุพรรณบุรี ศูนย์ดำรงธรรม
	KPI 10.2 ร้อยละของจำนวนเรื่องร้องเรียนลดลง	Data 10.2.1 จำนวนเรื่องร้องเรียน จำแนกตามประเภทการร้องเรียน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ตำรวจภูธรจังหวัดสุพรรณบุรี ศูนย์ดำรงธรรม

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 5. พัฒนา แหล่งและกิจกรรม ท่องเที่ยว						
CSF 11 สร้างสรรค์กิจกรรมท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับความสนใจ	KPI 11.1 จำนวนกิจกรรมท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ เพิ่มขึ้น	Data 11.1.1 จำนวนกิจกรรมการท่องเที่ยวจำแนกตามประเภท เช่น กิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวิถีชุมชน ธรรมชาติการจัดเส้นทาง การเดินทางแบบผสมผสาน งานกิจกรรมสร้างสรรค์ ต่างๆ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
VC 6. พัฒนา ธุรกิจบริการการท่องเที่ยว						
CSF 12 พัฒนาสินค้าของฝากและของที่ระลึกโดยเฉพาะสินค้า OTOP	KPI 12.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสินค้าชุมชนท้องถิ่น (OTOP)	Data 12.1.1 ปริมาณสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนท้องถิ่น (OTOP)	มี	รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 12.1.2 มูลค่าสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนท้องถิ่น (OTOP)	มี	รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดสุพรรณบุรี
VC 7. พัฒนา การตลาดและประชาสัมพันธ์						
CSF 13 การทำตลาดกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ	KPI 13.1 จำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพที่เพิ่มขึ้นจากการทำตลาดในแต่ละครั้ง	Data 13.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกเป็นชาวไทย และชาวต่างชาติ	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สภาหอการค้าจังหวัดสุพรรณบุรี

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 14 ทำการตลาดและ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ของจังหวัด	KPI 16.1 ร้อยละการเพิ่มขึ้นของ นักท่องเที่ยว	Data 16.1.1 จำนวนช่องทางที่มีการเผยแพร่สถานที่ท่องเที่ยว/กิจกรรมท่องเที่ยว	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ประชาสัมพันธ์จังหวัด สุพรรณบุรี สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สุพรรณบุรี
		Data 16.1.2 ความถี่ในการประชาสัมพันธ์	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ประชาสัมพันธ์จังหวัด สุพรรณบุรี สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสุพรรณบุรี

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 27 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 19 รายการ และที่เหลือจำนวน 8 รายการ เป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้

ตารางที่ 19 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวนข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6	VC 7
		(1 CSF, 1 KPI)	(3 CSFs, 4 KPIs)	(4 CSFs, 4 KPIs)	(2 CSFs, 3 KPIs)	(1 CSF, 1 KPI)	(1 CSF, 1 KPI)	(2 CSFs, 2 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	19 (70.37%)	2	3	6	3	-	2	3
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	8 (29.63%)	-	4	2	1	1	-	-
รวม	27 (100%)	2	7	8	4	1	2	3

หมายเหตุ : (-) หมายถึงไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยรายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 3.1.2 จำนวนสถานที่พักและธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สนง.ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี	<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล

ตารางที่ 20 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 3.2.2 จำนวนเส้นทางในการเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สนง.ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี สนง.ทางหลวงชนบทจังหวัดสุพรรณบุรี	- จัดอบรม/ประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 3.2.3 จำนวนป้ายแนะนำชี้ทาง แหล่งท่องเที่ยวที่ครบถ้วนพอเพียง	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สนง.ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี สนง.ทางหลวงชนบทจังหวัดสุพรรณบุรี	
Data 4.1.1 จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมร่วมกันของชุมชน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สนง.วัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรี สนง.ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ทำการปกครองอำเภอ	
Data 5.1.1 จำนวนบุคลากรในธุรกิจด้านการท่องเที่ยวจำแนกตามประเภท เช่น มัคคุเทศก์ พนักงานโรงแรม พนักงานบริษัททัวร์ เป็นต้น	สนง.ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ทำการปกครองอำเภอ สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี	
Data 5.1.2 จำนวนบุคลากรในธุรกิจด้านการท่องเที่ยวจำแนกตามระดับและสาขา/ความสามารถเฉพาะ/การผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรมาตรฐาน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี	
Data 9.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการอนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี	
Data 11.1.1 จำนวนกิจกรรมการท่องเที่ยวจำแนกตามประเภท เช่น กิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวิถีชุมชน ธรรมชาติการจัดเส้นทางเดินทางแบบผสมผสาน งานกิจกรรมสร้างสรรค์ ต่างๆ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี	

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การยกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “ทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต”

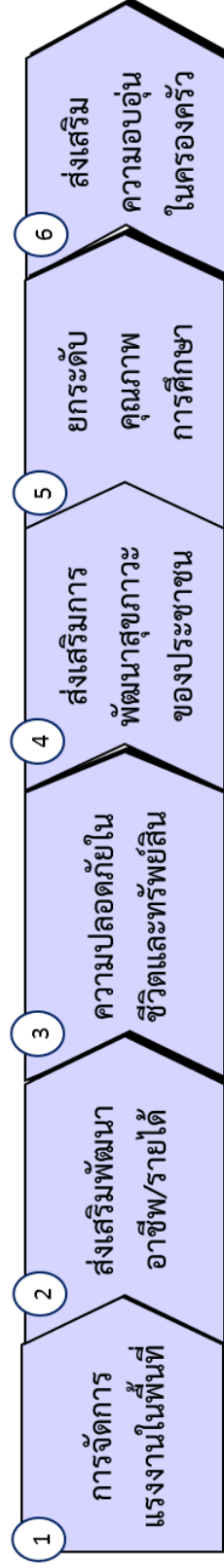
ตารางที่ 21 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การยกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	สังคม -> คุณภาพชีวิต	ทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต
สรุปเหตุผลสนับสนุน - จากตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรีด้านสังคม พบว่า ตัวชี้วัดที่มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ มีหลายตัวชี้วัดที่เกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต ได้แก่ การศึกษา สุขภาพที่อยู่อาศัย สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย ศาสนาและวัฒนธรรม		

หมายเหตุ: ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3: การยกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

Value Chain: ทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต

CSF 1 พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานในสาขาที่จำเป็น	CSF 2 ส่งเสริมความรู้ทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้	CSF 3 การสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชน	CSF 4 จัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน	CSF 5 ป้องกัน/ป้องปราม/ปราบปรามอาชญากรรม	CSF 6 การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน	CSF 7 การป้องกันโรคไม่ติดต่อ (เบาหวาน ความดันโลหิตสูง)	CSF 8 บริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชน	CSF 9 พัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับในพื้นที่	CSF 10 ส่งเสริมกิจกรรมสร้างคุณธรรมจริยธรรมในครอบครัว	CSF 11 ส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมในครอบครัว	CSF 12 สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน
---	--	---------------------------------------	---------------------------------------	--	---	--	---	--	--	---	--

3.3.2 ผังสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ“ทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต”

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1. การจัดการแรงงานในพื้นที่						
CSF 1 พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานในสาขาที่จำเป็น	KPI 1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแรงงานที่ผ่านการพัฒนาฝีมือแรงงานในสาขาที่จำเป็น	Data 1.1.1 จำนวนหลักสูตรการฝึกอบรมในสาขาที่จำเป็น	มี	ทะเบียน/รายงาน	รายปี	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 1.1.2 จำนวนแรงงานที่ผ่านการอบรมในสาขาที่จำเป็น	มี	ทะเบียน/รายงาน	รายปี	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดสุพรรณบุรี
	KPI 1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแรงงานที่ผ่านการพัฒนาฝีมือแรงงานในสาขาที่คนในท้องถิ่นต้องการ	Data 1.2.1 จำนวนหลักสูตรการฝึกอบรมในสาขาที่คนในท้องถิ่นต้องการ	มี	ทะเบียน/รายงาน	รายปี	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 1.2.2 จำนวนแรงงานที่ผ่านการฝึกอบรมในสาขาที่คนในท้องถิ่นต้องการ	มี	ทะเบียน/รายงาน	รายปี	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดสุพรรณบุรี
VC 2. ส่งเสริมพัฒนาอาชีพ/รายได้						
CSF 2 ส่งเสริมความรู้ทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้	KPI 2.1 ร้อยละของผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้	Data 2.1.1 จำนวนผู้ผ่านการอบรมทั้งหมด	มี	ทะเบียน/รายงาน	รายปี	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดสุพรรณบุรี
						สนง.แรงงานจังหวัดสุพรรณบุรี

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 2.1.2 จำนวนหลักสูตรการฝึกอาชีพเสริม	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด สุพรรณบุรี สนง.แรงงานจังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 2.1.3 จำนวนศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน ที่ให้การอบรมอาชีพเสริม	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด สุพรรณบุรี
	KPI 2.2 การฝึกอบรมพัฒนาทักษะ ความรู้ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP	Data 2.2.1 จำนวนครั้งในการจัดฝึกอบรม พัฒนาทักษะให้ความรู้ด้าน การพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOF	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด สุพรรณบุรี
		Data 2.2.2 จำนวนวิสาหกิจชุมชนและกลุ่ม อาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมด้านการ พัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOF	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด สุพรรณบุรี
	KPI 2.3 วิสาหกิจชุมชนและกลุ่มอาชีพที่ ผลิตผลิตภัณฑ์ OTOF ขยายตัว เพิ่มขึ้น	Data 2.3.1 จำนวนวิสาหกิจชุมชนและกลุ่ม อาชีพที่ผลิตผลิตภัณฑ์ OTOF	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด สุพรรณบุรี
		Data 2.3.2 ยอดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOF	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด สุพรรณบุรี

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 3 การสร้างอาชีพที่เหมาะสม กับชุมชน	KPI 3.1 การจัดกิจกรรมสร้างอาชีพ ให้กับชุมชน	Data 3.1.1 จำนวนครั้งของกิจกรรม สร้างอาชีพ	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด สุพรรณบุรี สนง.แรงงานจังหวัดสุพรรณบุรี สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์จังหวัดสุพรรณบุรี หน่วยงานในสังกัด กระทรวงศึกษาธิการ/ สนง.ส่งเสริมการศึกษานอก ระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัยจังหวัดสุพรรณบุรี สนง.เกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี สนง.จัดหางานจังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 3.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม สร้างอาชีพของชุมชน	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด สุพรรณบุรี สนง.แรงงานจังหวัดสุพรรณบุรี สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์จังหวัดสุพรรณบุรี หน่วยงานในสังกัด กระทรวงศึกษาธิการ สนง.ส่งเสริมการศึกษานอก ระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัยจังหวัดสุพรรณบุรี สนง.เกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี สนง.จัดหางานจังหวัดสุพรรณบุรี

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 4 จัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน	KPI 4.1 ประชากรในชุมชนมีเงินออมเพิ่มขึ้น	Data 4.1.1 จำนวนกลุ่ม/ชมรมเพื่อส่งเสริมการออมในชุมชน	มี	ทะเบียน/รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัดสุพรรณบุรี สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์จังหวัดสุพรรณบุรี สนง.สหกรณ์จังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 4.1.2 จำนวนสมาชิกในกลุ่มเงินออมชุมชน เช่น สหกรณ์/สถาบันการเงินชุมชน เป็นต้น	มี	ทะเบียน/รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด สุพรรณบุรี สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์จังหวัดสุพรรณบุรี สนง.สหกรณ์จังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 4.1.3 จำนวนครัวเรือนที่มีการออมเงิน	มี	ทะเบียน/รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด สุพรรณบุรี
VC3 : ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน						
CSF 5 ป้องกัน/ป้องปราม/ปราบปรามอาชญากรรม	KPI 5.1 สัดส่วนคดีอาชญากรรมลดลง	Data 5.1.1 จำนวนคดีอาชญากรรมทั้งหมดของจังหวัด	มี	ทะเบียน/รายงาน	รายปี	ตำรวจภูธรจังหวัดสุพรรณบุรี
	KPI 5.2 สัดส่วนคดีอาญาลดลง	Data 5.2.1 จำนวนคดีอาญาทั้งหมดของจังหวัด	มี	ทะเบียน/รายงาน	รายปี	ตำรวจภูธรจังหวัดสุพรรณบุรี
CSF 6 การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน	KPI 6.1 ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีการจัดตั้งชุดอาสาสมัครตำรวจชุมชน/ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน	Data 6.1.1 จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีการจัดตั้งชุดอาสาสมัครตำรวจ/ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน	มี	ทะเบียน/รายงาน	รายปี	ที่ทำการปกครองจังหวัด สุพรรณบุรี

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC4 : ส่งเสริมการพัฒนาสุขภาวะของประชาชน						
CSF 7 การป้องกันโรคไม่ติดต่อ (เบาหวานความดันโลหิตสูง)	KPI 7.1 ฐานข้อมูลด้านโรคไม่ติดต่อ	Data 7.1.1 คนอายุ 35 ปีขึ้นไปได้รับการคัดกรองความเสี่ยงต่อโรคเบาหวานและโรคความดันโลหิตสูง	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 7.1.2 จำนวนผู้ป่วยโรคเบาหวานทั้งสิ้น	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 7.1.3 จำนวนผู้ป่วยโรคเบาหวานที่ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ดีตามเกณฑ์ที่กำหนด	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 7.1.4 จำนวนผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงทั้งสิ้น	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 7.1.5 จำนวนผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงที่ควบคุมความดันโลหิตได้ดีตามเกณฑ์ที่กำหนด	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 7.1.6 จำนวนผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อนทั้งสิ้น	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรี

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 7.1.7 จำนวนผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อนได้รับการดูแลรักษา/ส่งต่อ	มี	ทะเบียน/รายงาน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 7.1.8 จำนวนผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่มีภาวะแทรกซ้อนทั้งสิ้น	มี	ทะเบียน/รายงาน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 7.1.9 จำนวนผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่มีภาวะแทรกซ้อนได้รับการดูแลรักษา/ส่งต่อ	มี	ทะเบียน/รายงาน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรี
VC 5. ยกระดับคุณภาพการศึกษา						
CSF 8 บริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชน	KPI 8.1 ฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชน	Data 8.1.1 ชุดฐานข้อมูลที่จำเป็น เช่น จำนวนโรงเรียนจำนวนนักเรียน จำนวนครูจำนวนห้องเรียน	มี	ทะเบียน/รายงาน	รายปี	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ สนง.ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสุพรรณบุรี
CSF 9 พัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับในพื้นที่	KPI 9.1 ร้อยละของนักเรียนต่อประชากรวัยเรียน	Data 9.1.1 จำนวนประชากรวัยเรียน จำแนกตามอายุเข้าเรียนตามเกณฑ์	มี	ทะเบียน/รายงาน	รายปี	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ สนง.ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสุพรรณบุรี

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 9.1.2 จำนวนผู้เรียนในระบบ จำแนก ตามชั้นปีเพศ	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	หน่วยงานในสังกัด กระทรวงศึกษาธิการ สนง.ส่งเสริมการศึกษานอก ระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัยจังหวัดสุพรรณบุรี
	KPI 9.2 ร้อยละของนักเรียนที่สำเร็จ การศึกษา	Data 9.2.1 จำนวนนักเรียนจำแนกตามระดับ การศึกษา และพื้นที่ (อำเภอ)	มี	ทะเบียน/ รายงาน		หน่วยงานในสังกัด กระทรวงศึกษาธิการ สนง.ส่งเสริมการศึกษานอก ระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัยจังหวัดสุพรรณบุรี
		Data 9.2.2 จำนวนนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา และ พื้นที่ (อำเภอ)	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	หน่วยงานในสังกัด กระทรวงศึกษาธิการ สนง.ส่งเสริมการศึกษานอก ระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัยจังหวัดสุพรรณบุรี
	KPI 9.3 สัดส่วนของนักเรียนต่อครู	Data 9.3.1 จำนวนครูจำแนกตาม วุฒิการศึกษาของครู	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	หน่วยงานในสังกัด กระทรวงศึกษาธิการ สนง.ส่งเสริมการศึกษานอก ระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัยจังหวัดสุพรรณบุรี

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 9.3.2 จำนวนครูจำแนกตามสังกัด	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	หน่วยงานในสังกัด กระทรวงศึกษาธิการ สนง.ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัยจังหวัดสุพรรณบุรี
VC 6. ส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัว						
CSF 10 ส่งเสริมกิจกรรมสร้างคุณธรรม จริยธรรมในครอบครัว	KPI 10.1 จำนวนกิจกรรมเพื่อการส่งเสริม/ สร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว	Data 10.1.1 จำนวนกิจกรรมเพื่อการส่งเสริม/ สร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์จังหวัดสุพรรณบุรี สนง.วัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรี สนง.พระพุทธศาสนาจังหวัด สุพรรณบุรี
		Data 10.1.2 จำนวนครัวเรือนที่เข้าร่วมกิจกรรมฯ	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์จังหวัดสุพรรณบุรี สนง.วัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรี สนง.พระพุทธศาสนาจังหวัด สุพรรณบุรี
CSF 11 ส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้าง คุณธรรมจริยธรรมในครอบครัว	KPI 11.1 จำนวนกิจกรรมเสริมสร้าง คุณธรรมจริยธรรมในครอบครัว	Data 11.1.1 จำนวนกิจกรรมเสริมสร้าง คุณธรรมจริยธรรมในครอบครัว	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์จังหวัดสุพรรณบุรี สนง.วัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรี สนง.พระพุทธศาสนาจังหวัด สุพรรณบุรี

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 11.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์จังหวัดสุพรรณบุรี สนง.วัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรี สนง.พระพุทธศาสนาจังหวัด สุพรรณบุรี
CSF 12 สร้างเสริมความสามัคคี ในครอบครัวและชุมชน	KPI 12.1 จำนวนครัวเรือนที่คนในครัวเรือน มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือ ท้องถิ่น	Data 12.1.1 จำนวนครัวเรือนที่คนในครัวเรือน มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือ ท้องถิ่น	มี	สำรวจ (ข้อมูล จปฐ.)	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด สุพรรณบุรี

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็น ปัญหาสำคัญ “ทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต มีรายการ
สถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 40 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บสมบูรณ์ทั้ง 40 รายการ
ดังนี้

**ตารางที่ 23 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการ ของประเด็นปัญหาสำคัญ “ทรัพยากรมนุษย์และ
คุณภาพชีวิต”**

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวนข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		(1 CSF, 2 KPIs)	(3 CSFs, 6 KPIs)	(2 CSFs, 3 KPIs)	(1 CSF, 1 KPI)	(2 CSFs, 4 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)
1. รายการสถิติที่มี การจัดเก็บเป็นปกติ	40 (100%)	4	12	3	9	7	5
2. รายการสถิติที่ต้อง พัฒนาการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยัง ไม่มีการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-	-
รวม	40 (100%)	4	12	3	9	7	5

หมายเหตุ : (-) หมายถึงไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การส่งเสริมการศึกษา การกีฬาและนันทนาการ ในระดับสากล

3.4.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) “การศึกษา”

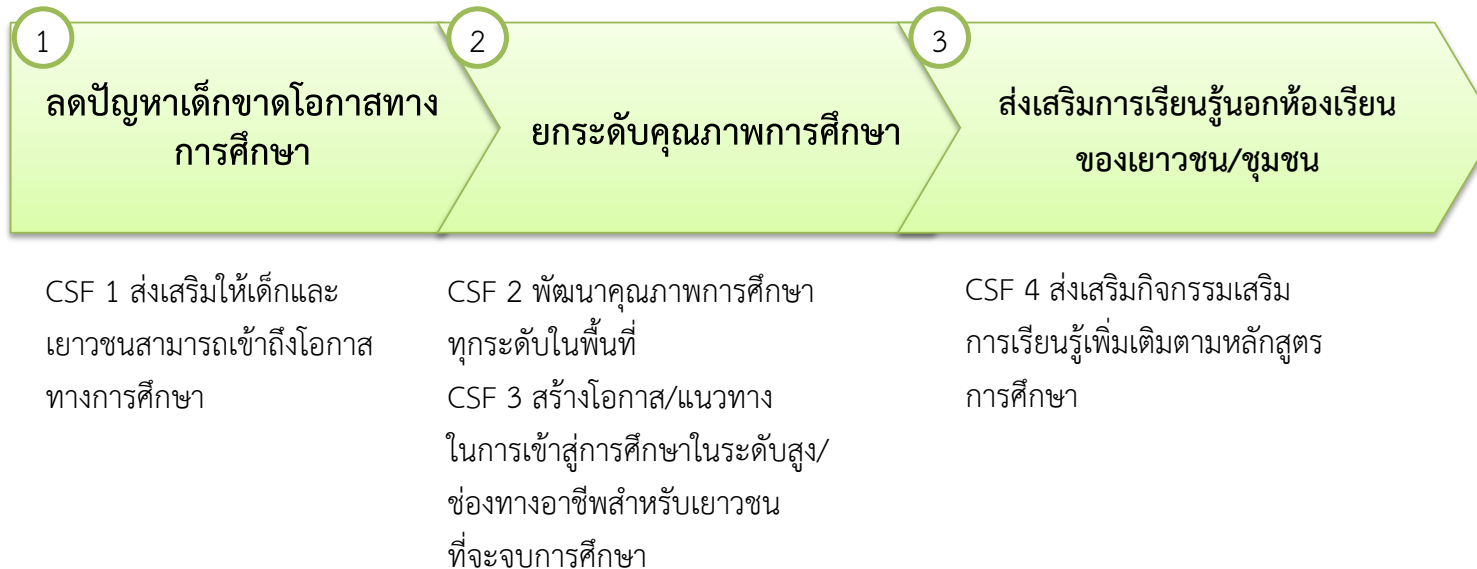
ตารางที่ 24 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การส่งเสริมการศึกษา การกีฬาและนันทนาการในระดับสากล	สังคม -> การสร้างสังคมการเรียนรู้	การศึกษา
สรุปเหตุผลสนับสนุน - เป้าประสงค์เน้นเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐานการศึกษาระดับชาติ		

หมายเหตุ: ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4: การส่งเสริมการศึกษา การกีฬาและนันทนาการในระดับสากล

Value Chain: การศึกษา

3.4.2 ผังสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ“การศึกษา”

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การศึกษา”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1. ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา						
CSF 1 ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชน สามารถเข้าถึงโอกาส ทางการศึกษา	KPI 1.1 สัดส่วนผู้เรียนต่อประชากร	Data 1.1.1 จำนวนผู้เรียนเข้าใหม่ จำแนกตาม ชั้นปี เพศ เขตเมือง/ชนบทเขต การปกครอง (จังหวัด/อำเภอ/ตำบล)	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา
	KPI 1.2 อัตราส่วนผู้เรียนออก กลางคันที่ลดลง	Data 1.2.1 จำนวนผู้เรียนที่ออกกลางคัน จำแนกตามชั้นปี เพศเขตเมือง/ ชนบท เขตการปกครอง (จังหวัด/อำเภอ/ตำบล)	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา
	KPI 1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียน สำเร็จการศึกษา	Data 1.2.1 จำนวนผู้เรียนสำเร็จการศึกษา (ผู้จบการศึกษา) จำแนกตามระดับ การศึกษาประเภทวิชา เพศ เขต เมือง/ชนบท เขตการปกครอง (จังหวัด/อำเภอ/ตำบล)	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา
VC 2. ยกระดับคุณภาพการศึกษา						
CSF 2 พัฒนาคุณภาพการศึกษาทุก ระดับในพื้นที่	KPI 2.1 อัตราผู้สอนต่อผู้เรียนในระบบ	Data 2.1.1 จำนวนครูที่สอนในแต่ละระดับ การศึกษา	มี	ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การศึกษา”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 2.2 อัตราส่วนผู้เรียนต่อห้องเรียน	Data 2.1.2 จำนวนผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา	มี	ทะเบียน/รายงาน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา
		Data 2.2.1 จำนวนโรงเรียนและห้องเรียนในแต่ละระดับการศึกษา	มี	ทะเบียน/รายงาน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา
CSF 3 สร้างโอกาส/แนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูง/ช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษา	KPI 3.1 อัตราการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา	Data 3.1.1 จำนวนผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	มี	ทะเบียน/รายงาน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา
		Data 3.1.2 จำนวนนักศึกษาเข้าใหม่ในระดับอุดมศึกษา	มี	ทะเบียน/รายงาน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา
	KPI 3.2 อัตราการว่างงานของผู้สำเร็จการศึกษา	Data 3.2.1 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมและอาชีวศึกษา	มี	ทะเบียน/รายงาน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา
		Data 3.2.2 จำนวนการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษา	มี	ทะเบียน/รายงาน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา
		VC3 : ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน				
CSF 4 ส่งเสริมกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา	KPI 4.1 กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา	Data 4.1.1 จำนวนกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา	ไม่มี			

3.4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “การศึกษา”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การศึกษา มีรายการสถิติทางการที่สำคัญจำเป็นอย่างน้อย 11 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 10 รายการ และที่เหลือจำนวน 1 รายการ เป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ซึ่งต้องมีการพัฒนาการจัดเก็บดังนี้

ตารางที่ 26 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การศึกษา”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3
		(1 CSF, 3 KPIs)	(2 CSFs, 4 KPIs)	(1 CSF, 1 KPI)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	10 (90.91%)	3	7	-
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยัง ไม่มีการจัดเก็บ	1 (9.09%)	-	-	1
รวม	11 (100%)	3	7	1

หมายเหตุ : (-) หมายถึงไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยรายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การศึกษา”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 4.1.1 จำนวนกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

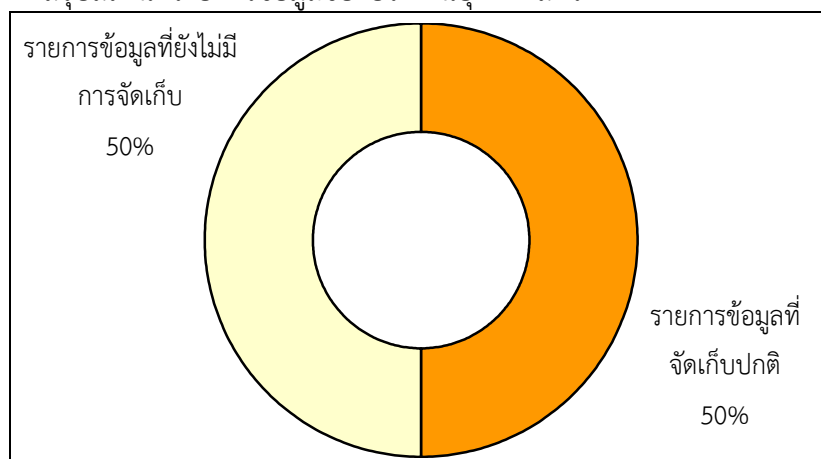
4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มขีดความสามารถด้านเกษตรเชื่อมโยงสู่เกษตรอุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม เพื่อการบริโภคและส่งออก โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ข้าวปลอดภัย” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 50 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 25 รายการ คิดเป็นร้อยละ 50

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 25 รายการ คิดเป็นร้อยละ 50

แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

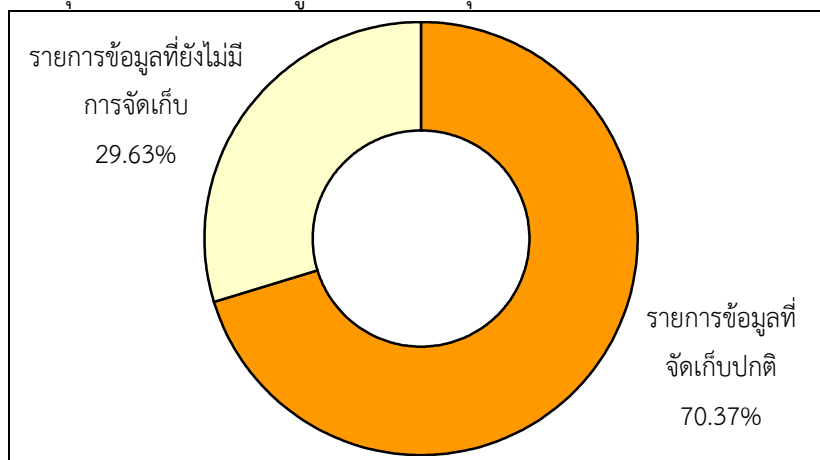
4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวสู่สากลคู่การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 27 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 19 รายการ คิดเป็นร้อยละ 70.37

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 8 รายการ คิดเป็นร้อยละ 29.63

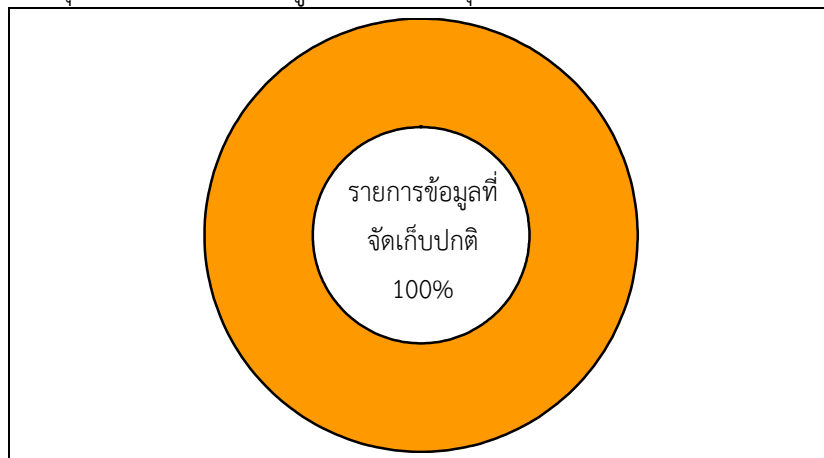
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การยกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “ทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 40 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 40 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

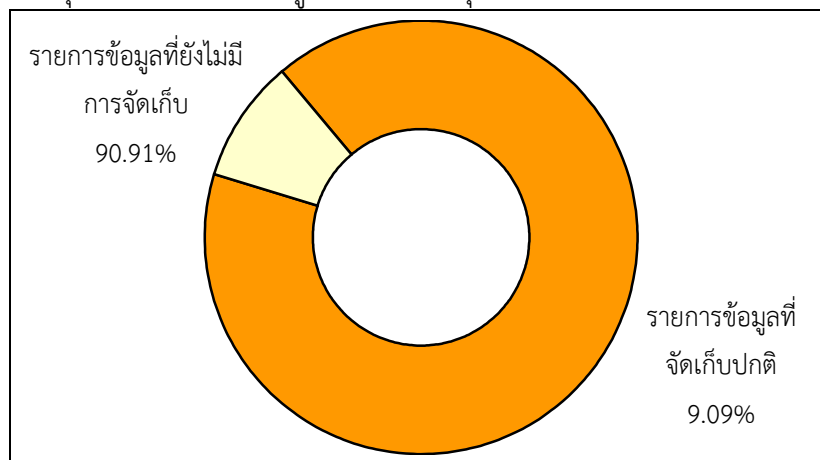
4.1.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การส่งเสริมการศึกษา การกีฬาและนันทนาการ
ในระดับสากล โดยประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การศึกษา” มีรายการสถิติทางการ
ทั้งหมด 11 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 10 รายการ คิดเป็นร้อยละ 90.91

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 1 รายการ คิดเป็นร้อยละ 9.09

แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

คณะกรรมการสถิติจังหวัดขอเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลด้านเศรษฐกิจ และสังคมตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถด้านเกษตรเชื่อมโยงสู่เกษตรอุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม เพื่อการบริโภคและส่งออก “ข้าวปลอดภัย” ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวสู่สากลคู่การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน “ทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต” การส่งเสริมการศึกษา การกีฬามุ่งความเป็นเลิศในระดับสากล “Green City” พื้นที่สีเขียวของจังหวัดสุพรรณบุรี ดังนี้

กลไก/การบริหารจัดการ

- จังหวัดควรให้ความสำคัญกับการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดโดยใช้กลไกการดำเนินการของคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดในการกำกับติดตามการจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นดังกล่าว และควรกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง อย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการจัดตั้งคณะทำงาน/ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อร่วมกันในการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัดในด้านต่างๆ ที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจในเรื่องที่เป็นนโยบาย/ยุทธศาสตร์ของจังหวัดต่อไป โดยสถิติจังหวัดในฐานะเลขานุการคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดต้องประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความช่วยเหลือและสนับสนุนข้อมูลซึ่งกันและกันในทุกประเด็นยุทธศาสตร์
- การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น เป็นเรื่องที่ทุกหน่วยงานในจังหวัดที่เป็นคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดจะต้องรับผิดชอบร่วมกันในการจัดเก็บข้อมูล การดำเนินการจึงต้องอาศัยการประสานงานและการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานในจังหวัดอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกัน ทั้งนี้เพื่อให้การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัดเป็นไปอย่างครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์
- การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น ควรได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านบุคลากร และงบประมาณ ในการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม

การพัฒนาการการจัดทำข้อมูลสถิติทางการ

ในการจัดทำข้อมูลสถิติทางการด้านเศรษฐกิจ และสังคม มี 2 ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ และ 2 ประเด็นสำคัญของจังหวัด คือ

- 1) ข้าวปลอดภัย พบว่ามีรายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น) รวมทั้งสิ้น 50 รายการ โดยมีสถานะการจัดเก็บข้อมูลเป็นรายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ รวม 25 รายการ คิดเป็นร้อยละ 50.00
- 2) การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ พบว่ามีรายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น) รวมทั้งสิ้น 27 รายการ โดยมีสถานะการจัดเก็บข้อมูล เป็นรายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ รวม 8 รายการ คิดเป็นร้อยละ 29.63
- 3) ทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต พบว่ามีรายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น) รวมทั้งสิ้น 40 รายการ โดยมีสถานะการจัดเก็บข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์

4) การศึกษาพบว่ามียารายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น) รวมทั้งสิ้น 11 รายการ โดยมีสถานการณ์จัดเก็บข้อมูล เป็นรายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ รวม 1 รายการ คิดเป็นร้อยละ 9.09

- ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap) ในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ดังกล่าวข้างต้น เป็นรายการข้อมูลที่มีหน่วยงานรับผิดชอบแต่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล และจัดเก็บไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งส่วนหนึ่งน่าจะเกิดจากการขาดการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดเก็บข้อมูลทำให้ไม่เห็นความสำคัญและจำเป็นของข้อมูลดังกล่าว

แนวทางการพัฒนา

1. รายการข้อมูลที่มีหน่วยงานรับผิดชอบแต่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล ควรมีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ดังนี้

1.1 ใช้กลไกคณะทำงานในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์/คณะกรรมการสถิติระดับจังหวัด ร่วมพิจารณาว่ารายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เป็นข้อมูลที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับจังหวัดในการที่จะนำมาใช้ในพัฒนาศักยภาพของจังหวัดหรือไม่ โดยอาจจะยังคงรายการข้อมูลเหล่านี้ไว้และผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการดำเนินการในเรื่องนี้อย่างเป็นรูปธรรม เช่น กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลในแต่ละด้าน ประสานการจัดเก็บข้อมูลและทำความเข้าใจกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กำหนดกิจกรรมที่จะดำเนินการร่วมกันให้ชัดเจนเพื่อสร้างเครือข่ายและการยอมรับ ฯลฯ หรือตัดรายการข้อมูลเหล่านี้ออกไปบางรายการเพราะเห็นว่าไม่ได้เป็นข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัด

1.2 สำนักงานสถิติจังหวัดในฐานะเลขานุการคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัด ควรมีการประสานงานการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัดอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้าในการดำเนินการหรือปัญหาในการจัดเก็บข้อมูลของจังหวัด เพื่อที่จะได้นำมาพิจารณาดำเนินการ/หรือนำเสนอต่อคณะทำงาน/คณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดต่อไป

2. การพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลในภาพรวม

2.1 มีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการการมีส่วนร่วมเพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยอาจใช้รูปแบบการจัดตั้งคณะทำงานของจังหวัดขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบการดำเนินการในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ได้แก่ การกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลต่างๆ ให้ชัดเจน การบริหารจัดการการรับส่งเชื่อมโยงข้อมูลกันระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การกำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องสมบูรณ์ ทันเวลา สำหรับใช้ในการตัดสินใจ/กำหนดทิศทางของจังหวัด

2.2 กำหนดกรอบในการจัดเก็บข้อมูลให้ชัดเจน โดยระบุผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บและรายงานข้อมูลในแต่ละด้าน กำหนดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลให้หน่วยงานในจังหวัดได้รับทราบ เพื่อประโยชน์ที่จะได้มีการนำข้อมูลมาประกอบวางแผนและการตัดสินใจในทุกระดับ และป้องกันการจัดเก็บข้อมูลซ้ำซ้อนกัน

2.3 พัฒนาศักยภาพการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ให้มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ ให้มีความสมบูรณ์ ทันสมัย พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา โดยให้มีการจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล การกำหนดค่านิยาม/คำอธิบายไว้ชัดเจน เพื่อให้หน่วยงานได้ยึดเป็นแนวทางการดำเนินการ

2.4 ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการจัดเก็บข้อมูล และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานได้รับทราบ/สร้างการยอมรับ

2.5 ดำเนินการอบรมเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล ให้มีความรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล ซึ่งการดำเนินการในเรื่องนี้ต้องทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และควรมีการประเมินผล/ติดตามการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ด้วย

การพัฒนาคุณภาพของข้อมูล และการประสานข้อมูลมหภาค

1. การพัฒนาคุณภาพข้อมูลของจังหวัดเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เพราะจังหวัดจะนำข้อมูลที่ได้จัดทำขึ้นมาใช้ในการตัดสินใจทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอย่างเป็นองค์รวม ข้อมูลที่ดีต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ข้อมูลมีความครบถ้วน /สมบูรณ์ สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ และ เป็นข้อมูลที่ถูกต้องตามเวลา ซึ่งการวางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนั้น ข้อมูลของจังหวัดที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจ/วางยุทธศาสตร์จึงควรประกอบด้วยข้อมูลทั้งในระดับพื้นที่และระดับมหภาคที่เกี่ยวข้อง

2. การวางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่จะพัฒนาศักยภาพของจังหวัดนั้น ข้อมูลของจังหวัดควรที่จะต้องมีความหลากหลายเป็นข้อมูลทั้งในระดับพื้นที่และระดับมหภาคที่เกี่ยวข้อง แต่การดำเนินการจัดทำข้อมูลสถิติทางการในครั้งนี้ เป็นการจัดทำข้อมูลในระดับพื้นที่ เพื่อให้จังหวัดได้รับทราบศักยภาพของตนเองก่อน ในระยะต่อไปจึงควรอาจใช้กลไกการดำเนินการใน 2 ลักษณะ คือ ให้คณะทำงาน จัดทำข้อมูลในระดับมหภาค โดยประสานกับหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาพิจารณาเชื่อมโยงกับข้อมูลในระดับพื้นที่ กำหนดเป็นชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัด ซึ่งต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดเก็บข้อมูลในระดับมหภาคและดำเนินการประสานการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

[illegible]

[illegible]

บรรณานุกรม

ดร.สุรัชย์ ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เอกสารประกอบการบรรยาย “จังหวัดอัจฉริยะ
ต้นแบบ”การพัฒนาจังหวัดนครนายก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
และเติบโตอย่างยั่งยืน” (พฤศจิกายน 2555)

นิตยสาร eLEADER. ประจำเดือน NOVEMBER 2012. ขับเคลื่อน Smart Province วางเป้าก้าวสู่
โครงการระดับชาติ, (หน้า 50-51)

สำนักงานจังหวัดสุพรรณบุรี. (2556). แผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561) จังหวัด
สุพรรณบุรี.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558.
กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) 2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์ 3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ 4. อุตสาหกรรมการผลิต 5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน 6. การบริการและการ ท่องเที่ยว	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ 10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว 11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารูขี้นกและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

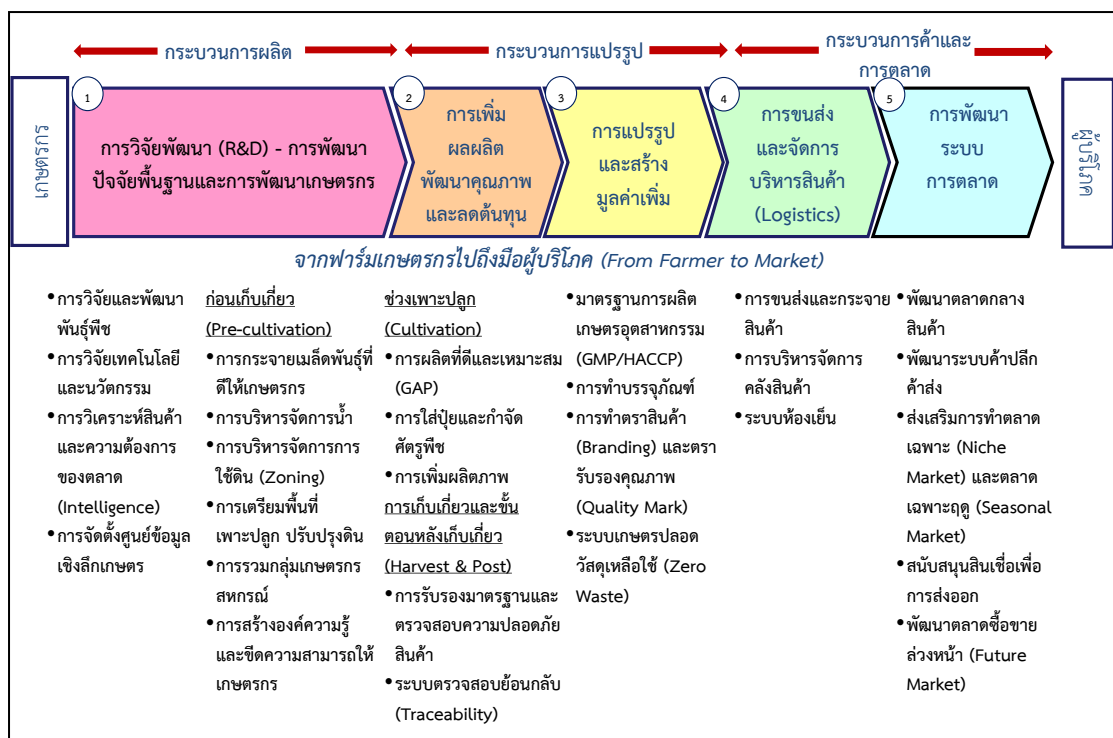
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขั้นตอนก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุนความสัมพันธในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าข้าวมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนากิจการประมงนอกน่านน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

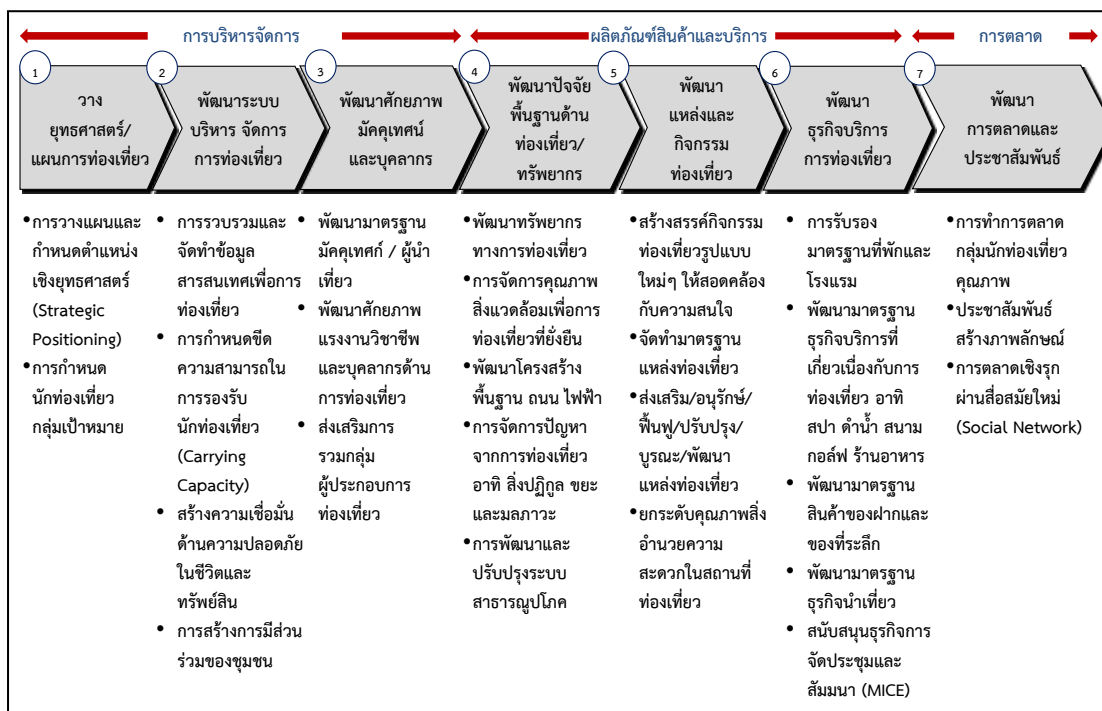
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีผู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และสะท้อนขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

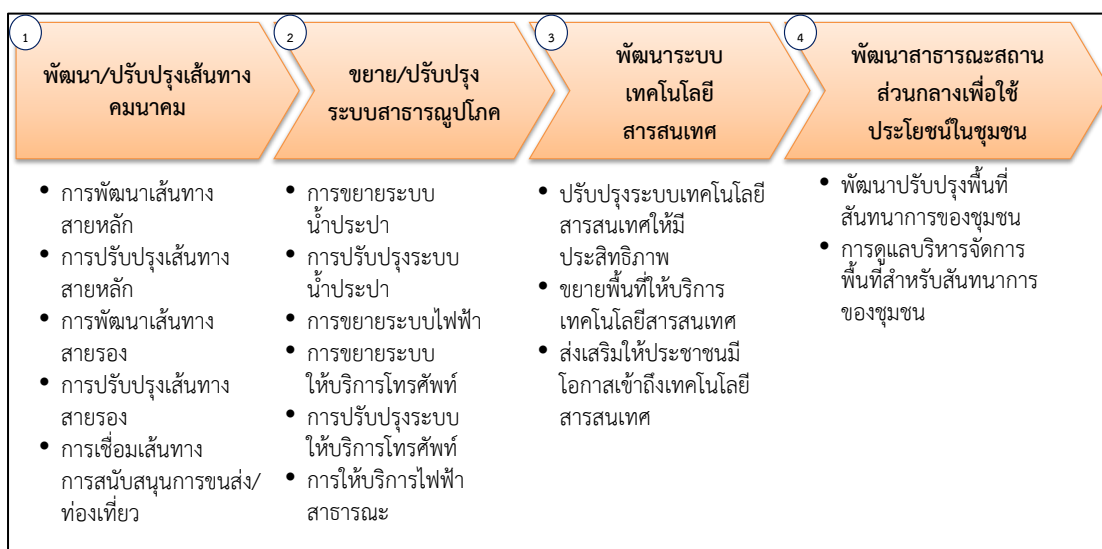
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในด้านการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

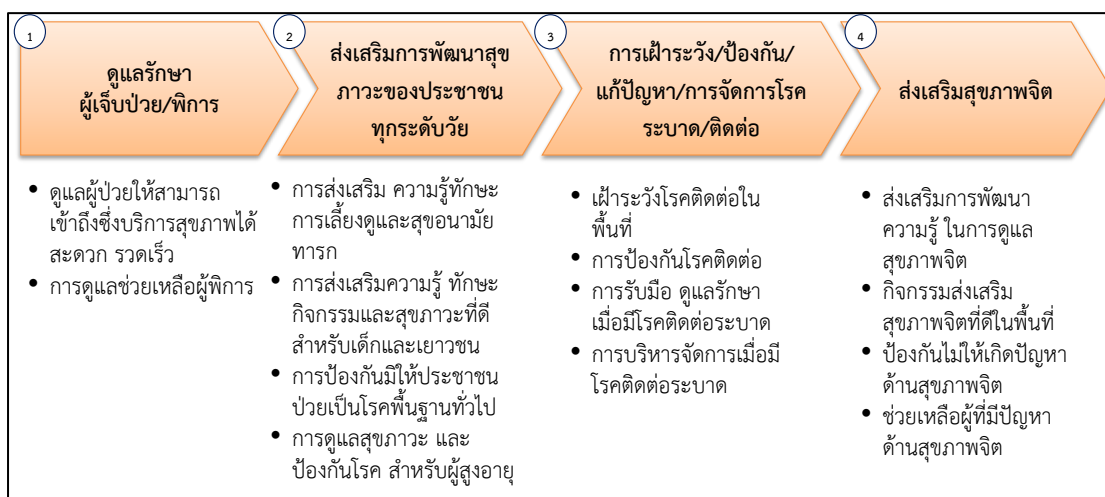
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสนในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทันห่วงที่
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสภาวะที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

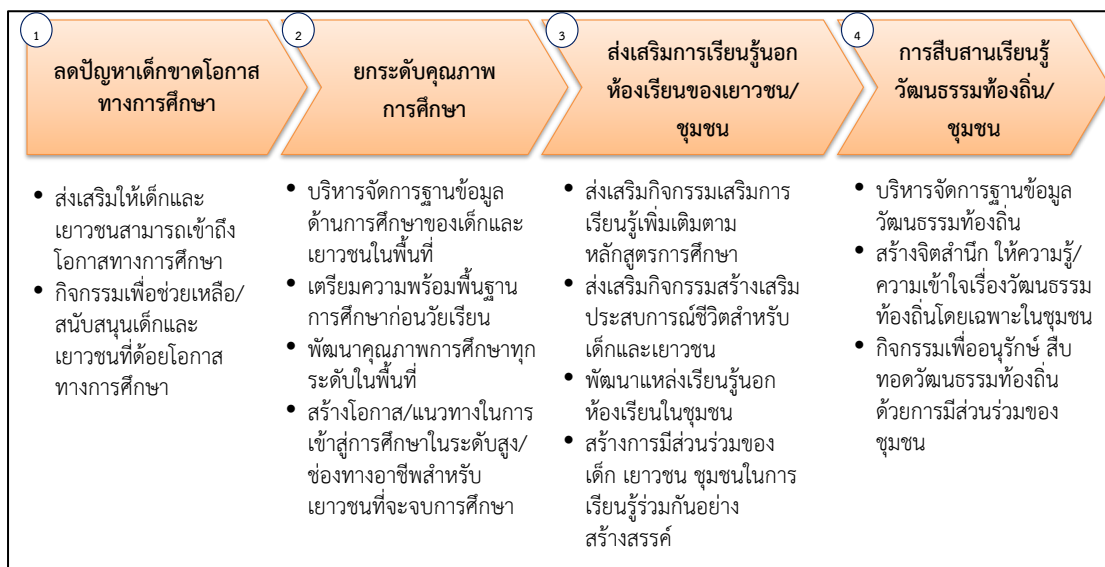
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษา ก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกละเอียดที่ไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้ อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้ วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาพของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

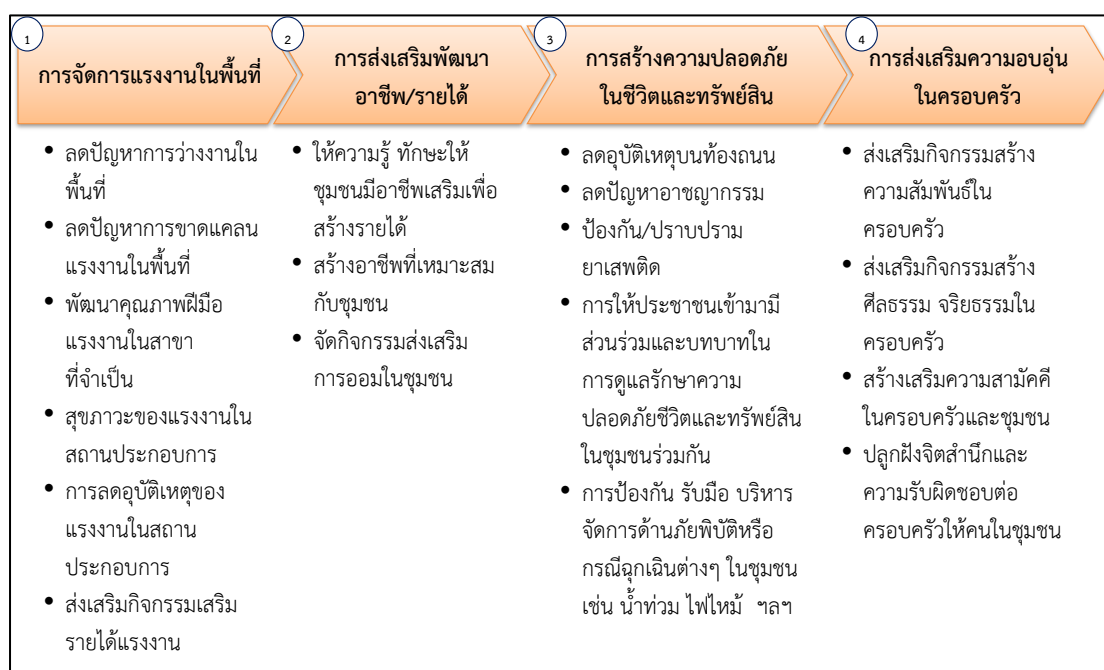
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่น และร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

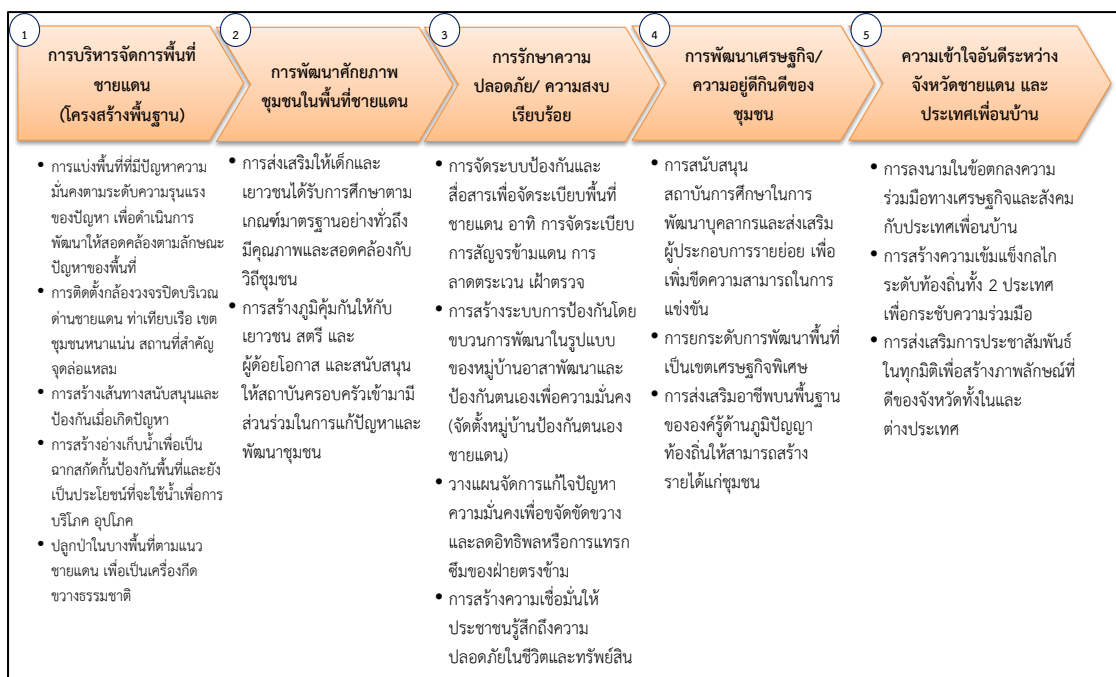
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝัาตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เฝ้าระวังการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตกตวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาล สุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

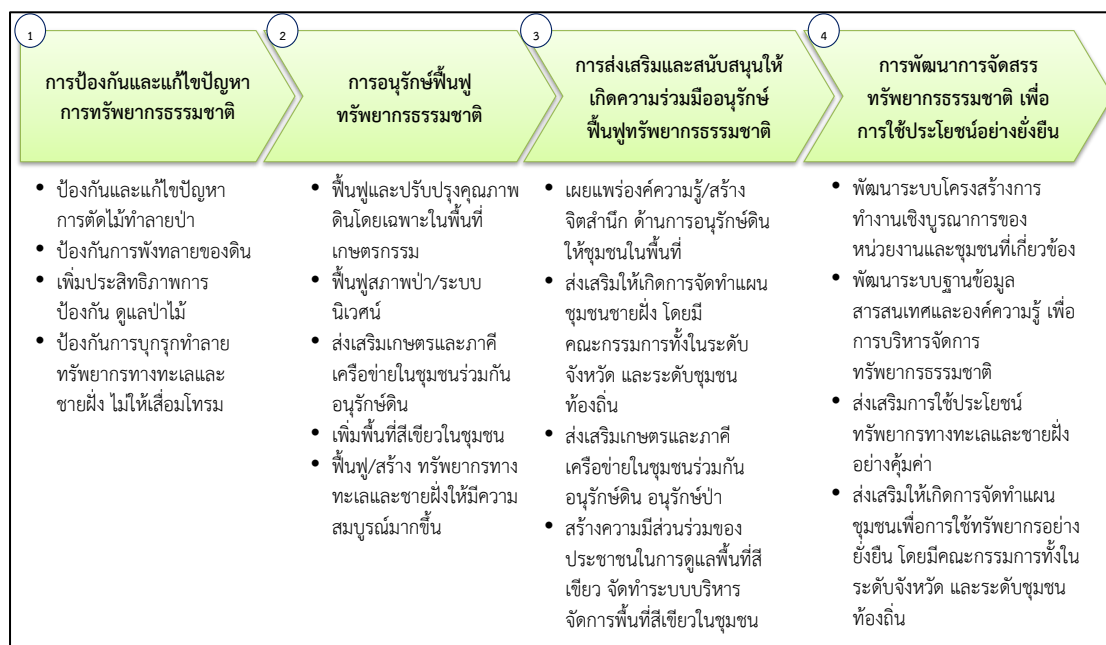
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน พื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

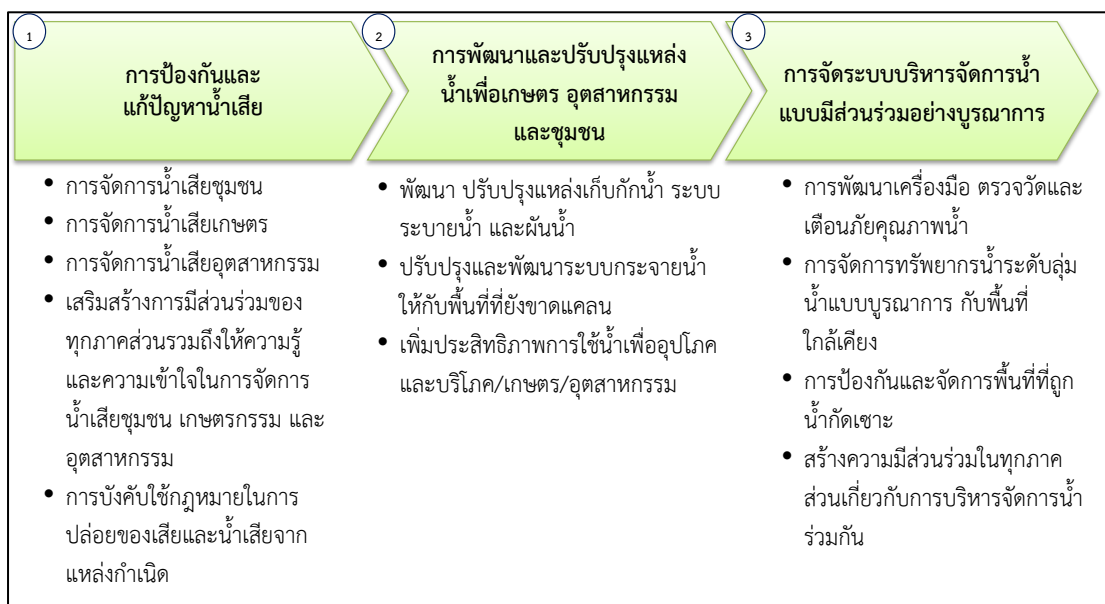
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

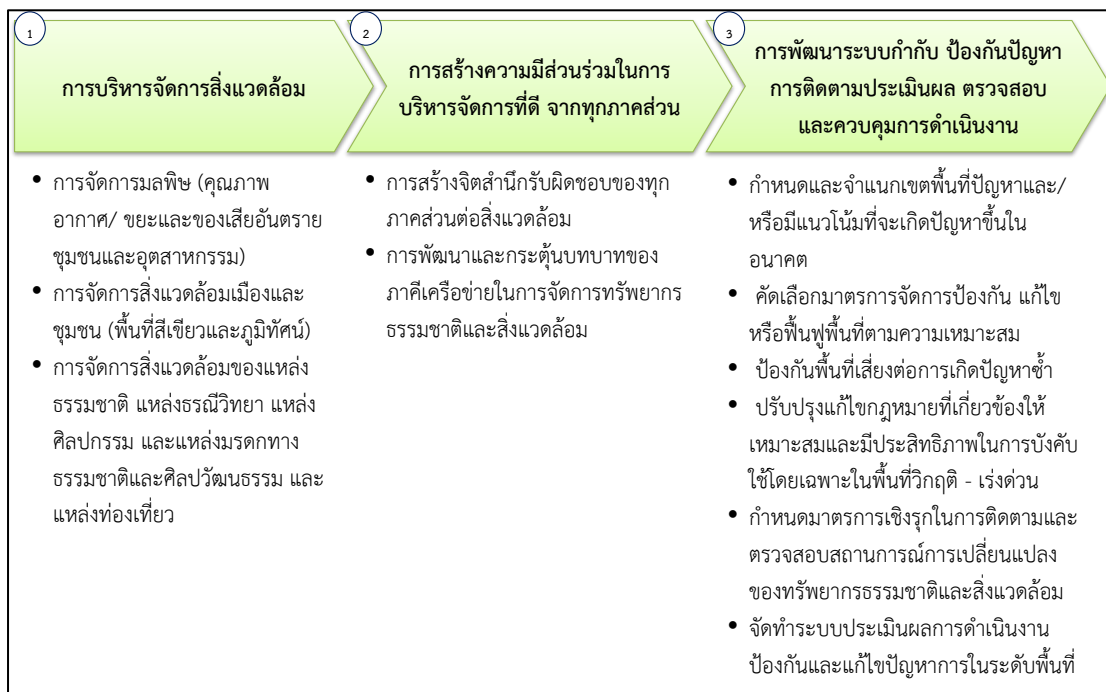
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ
(Smart Province)

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้า และบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงเรียนที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้า และบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อุดรธานี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์ เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่าง เพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละ จังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวัน สัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือน ก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมื้อหลักครบ 3 มื้อ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่าไม่แหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีห์	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนพิการที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม้ไม่ใช่ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	ขณะตั้งครรภ์		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตรจากบุคลากรสาธารณสุข		
	การคลอด		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดยผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้องที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	วัยทารก		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแลหลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียนในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บุรณการ			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

ตัวชี้วัดสังคมคุณภาพ (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในสัจธรรมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ไยญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทนผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขัณภัยที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบปาก กล้าเผชิญความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหามีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชนเพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตําระดับด้านการศีกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลดอดศัตรู	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงใจ		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน :
- สาขา :
- หมวด :
- หมู่ (ถ้ามี) :
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) :
- ชื่อสถิติทางการ :

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล :
- ระดับการนำเสนอ :
 - ☐ ประเทศ ☐ ภาค ☐ จังหวัด ☐ อำเภอ ☐ ตำบล
 - ☐ เขตการปกครอง ☐ อื่นๆ (ระบุ)

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ รายชั่วโมง ☐ รายวัน ☐ รายสัปดาห์ ☐ รายเดือน
 - ☐ รายไตรมาส ☐ ราย 6 เดือน ☐ รายปี ☐ ราย 2 ปี
 - ☐ ราย 3 ปี ☐ ราย 5 ปี ☐ ราย 10 ปี ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
 - ☐ เผยแพร่ได้ ☐ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ)
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
 - ☐ เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ)
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
 - ☐ ไทย ☐ อังกฤษ ☐ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ สัมภาษณ์
 - ☐ สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
 - ☐ ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
 - ☐ ขนาดตัวอย่าง.....
 - ☐ อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
 - ☐ ทะเบียน
 - ☐ รายงาน
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
 - ☐ คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
 - ☐ .doc, docx ☐ .xls, .xlsx ☐ .csv ☐ .pdf ☐ .txt
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
 - ☐ ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
 - ☐ Oracle ☐ DB2 ☐ MS SQL ☐ My SQL
 - ☐ อื่นๆ (ระบุชื่อ)
 - ☐ รูปแบบอื่นๆ (ระบุ)

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง :
 กรม/หน่วยงาน :
 สำนัก/ศูนย์/กอง :
 กลุ่ม/ฝ่าย :
 ชื่อผู้รับผิดชอบ :
 ตำแหน่ง :
 โทรศัพท์ :
 โทรสาร :
 E-mail address :

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : โทรศัพท์ : เว็บไซต์ : e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

